

OSLOMET

Daniela Knutsen

***«Jeg var sikker på at jeg ikke skulle gifte meg
før jeg traff han...»***

***En kvalitativ studie av latinamerikanske kvinners opplevelser i
interkulturelle ekteskap med norske menn***

Masteroppgave i Familiebehandling

OsloMet – Storbyuniversitetet

Fakultet for samfunnsvitenskap

Forord

Denne masteroppgaven ble utarbeidet som en del av studieprogrammet i familiebehandling ved Oslomet. Veien mot fullføring av oppgaven og studiet har til tider vært utfordrende, men likevel opplysende og berikende. Jeg ønsker å uttrykke min takknemlighet overfor flere personer som har bidratt til denne prosessen. Jeg vil takke Blanka Støren-Vaczy for hennes støtte og hjelp i forbindelse med det praktiske rundt å bytte tema for masteroppgaven. Denne masteroppgaven, som er basert på det nye temaet, har vært avgjørende for fullføringen av mastergraden. En hjertelig takk går til min veileder, Cathrine Egeland, som alltid har tatt seg tid til å svare meg raskt og vært svært tilgjengelig for meg gjennom hele prosessen med å fullføre denne oppgaven. Hennes faglige innsikt og veiledning har vært uvurderlig. Jeg vil også takke Alicja Olkowska for hennes dypgående kunnskap og lidenskap for familieterapifeltet, som har vært en konstant inspirasjon i løpet av studietiden.

En spesiell takk til Gunnar for hans tidsbruk, dedikerte innsats og detaljfokus i den verdifulle korrekturlesningen av denne masteroppgaven - det er svært verdsatt.

Min takknemlighet går også til min bestevenn og favorittmenneske, mannen min Alexander. Hans ubetingede kjærlighet og daglige handlinger av godhet har vært en kilde til kontinuerlig inspirasjon. Hans tro på meg og min evne til å fullføre denne oppgaven har vært en uavbrutt kilde til motivasjon. Jeg ser frem til en spennende og berikende reise i vårt eget interkulturelle ekteskap, og ser på denne oppgaven som en milepæl i vår felles utvikling.

Til slutt ønsker jeg å takke mine informanter for deres generøsitet med å dele sine tanker og erfaringer med meg. Jeg håper at jeg har klart å gi stemme til deres perspektiver på en meningsfull måte i denne oppgaven.

Daniela Knutsen, 13.11.2023.

Sammendrag

Denne masteravhandlingen består av en kvalitativ studie som utforsker latinamerikanske kvinners opplevelser i interkulturelle ekteskap med norske menn, bosatt i Norge. Hvert år inngås det ekteskap mellom norske og utenlandske statsborgere, i Norge er de fleste av disse inngått mellom norske menn og utenlandske kvinner (SSB, 2023). Kvinnene befinner seg i en kompleks posisjon mellom to kulturer og må navigere i en ny kulturell kontekst. Formålet med studien er å oppnå en dypere forståelse av betydningen av ulike perspektiver og erfaringer i interkulturelle ekteskap, med vekt på kvinners opplevelser samt deres oppfatninger av hva som utgjør et «vellykket ekteskap». Selv om kulturforskjeller er en felles utfordring i alle interkulturelle ekteskap, skiller det spesifikke interkulturelle parforholdet seg ut på grunn av variasjoner i familiestrukturer med ulik grad av individualisme og kollektivism, i tillegg til differensiering i kjønnsroller blant andre faktorer.

Datainnsamlingen ble gjennomført ved hjelp av kvalitative forskningsintervjuer med 7 latinamerikanske kvinner. Tematisk analyse ble utført ved å følge Braun og Clarkes seks trinn (2006), som avdekket flere temaer. Temaene blir presentert i to overordnede seksjoner, hvor den første adresserer suksessfaktorene som påvirker oppfatningen av et vellykket ekteskap og inkluderer kommunikasjon, emosjonell integritet, kvalitetstid og følelsesmessig nærhet. Den andre kretser rundt navigeringen av kulturforskjeller og kulturell tilpasning, fra det innledende kulturmøtet til tilpasning til norsk kultur, samt mestringsstrategier for å håndtere kulturvariasjoner. Studien utforsker implikasjonene for familieterapi og kaster lys over kompleksiteten og betydningen av interkulturelle ekteskap i et stadig mer mangfoldig samfunn.

Nøkkelord: Interkulturelle ekteskap, Latinamerikanske kvinner, Kulturell tilpasning, Kommunikasjon, Familiedynamikk, Mestringsstrategier, Kulturelle forskjeller.

Abstract

This master's thesis consists of a qualitative study that explores Latin-American women's experiences in intercultural marriages with Norwegian men, living in Norway. Every year, marriages are formed between Norwegian and foreign citizens; in Norway, most of these unions are between Norwegian men and foreign women (SSB, 2023). The women find themselves in a complex position between two cultures and must navigate a new cultural context. The purpose of the study is to gain a deeper understanding of varied perspectives and experiences in intercultural marriages, with an emphasis on the women's experiences as well as their perceptions of what constitutes a «successful marriage». Although cultural differences are a common challenge in intercultural marriages, the specific intercultural relationship stands out due to variations in family structures with varying degrees of individualism and collectivism, in addition to differentiation in gender roles among other factors.

The data collection was carried through qualitative research interviews conducted with 7 Latin-American women. Thematic analysis, following Braun and Clarke's six-step approach (2006), revealed several themes. The themes are presented in two overarching sections, where the first one addresses success factors influencing the perception of a successful marriage, including communication, emotional integrity, quality time and emotional closeness. The second focuses on navigating cultural differences and adaptation, from the initial cultural encounter to adjusting to Norwegian culture, alongside strategies for managing cultural variations. The study explores the implications for family therapy and sheds light on the complexity and importance of intercultural marriages in an increasingly diverse society.

Keywords: Intercultural marriages, Latin-American women, Cultural adjustment, Communication, Family dynamics, Coping strategies, Cultural differences.

Innholdsfortegnelse

FORORD	1
SAMMENDRAG	2
ABSTRACT	3
INNHOLDSFORTEGNELSE	4
1. INNLEDNING	6
1.1 BAKGRUNN FOR VALG AV TEMA	6
1.2 AVGRENSNING AV STUDIENS TEMA	8
1.3 FORELIGGENDE FORSKNING	12
1.4 BEGREPSAVKLARINGER	15
1.4.1 Etniske minoriteter	15
1.4.2 Kultur	16
1.4.3 Interkulturelle ektepar	17
1.5 OPPGAVENS OPPBYGNING	17
2. TEORETISKE PERSPEKTIV	18
2.1 SYSTEMTEORI OG FAMILIETERAPI	18
2.1.1 Systemteori og kommunikasjon	19
2.2 SOSIALKONSTRUKSJONISME OG SPRÅKSYSTEMISK TEORI	21
2.3 KULTURELL TILPASNING OG INTERKULTURELL KOMMUNIKASJON	24
3. METODE	28
3.1 KVALITATIVT FORSKNINGSDESIGN	28
3.1.1 Forskningsdesign og valg av kulturtilnærming	29
3.1.2 Utvalg og rekruttering av informanter	30
3.1.3 Utforming av intervjuguide	31
3.1.4 Intervjuprosessen	32
3.1.5 Transkribering	33
3.2 ANALYSERING AV DATA	34

3.3 ETISKE VURDERINGER	36
3.4 VALIDITET, RELIABILITET OG GENERALISERBARHET	37
4. PRESENTASJON AV RESULTATER OG FUNN	39
4.1 TANKER OM EKTESKAP OG SUKSESSFAKTORER	39
4.1.1 Kommunikasjon som hjørnesteinen	39
4.1.2 Emosjonell integritet og verdibaserte praksiser	40
4.1.3 Kvalitetstid og emosjonell nærhet	41
4.1.4 Ekteskapets Triade: Kjærlighet, Glede og Trygghet	42
4.2 NAVIGERING AV KULTURFORSKJELLER OG KULTURELL TILPASNING.....	44
4.2.1 Innledende kultur møte: Bli-kjent fasen	45
4.2.2 Kulturelle oppfatninger: Utroskap og Skilsmisse	46
4.2.3 Tilpasning til kulturelle aspekter: Egentid	49
4.2.4 Mestringsstrategier for navigering av kulturvariasjoner	50
5. DRØFTENDE ANALYSE	52
5.1 HVORDAN OPPFATTER LATINAMERIKANSKE KVINNELIGE EKTEFELLER SOM ER GIFT MED NORSKE EKTEFELLER ET «VELLYKKET EKTESKAP»?	52
5.1.1 Oppsummering av første forskningsspørsmål	55
5.2 HVORDAN ER LATINAMERIKANSKE EKTEFELLERS OPPLEVELSE AV Å VÆRE I ET INTERKULTURELT EKTESKAP?	56
5.2.1 Oppsummering av andre forskningsspørsmål	62
6. AVSLUTTENDE REFLEKSJONER	63
6.1 MULIGE STYRKER OG SVAKHETER VED STUDIEN	64
6.2 FORSLAG TIL FREMTIDIG FORSKNING	65
7. LITTERATURLISTE	66
VEDLEGG 1.....	77
VEDLEGG 2.....	78
VEDLEGG 3.....	79

1. Innledning

Alle individer har sin egen definisjon av hva et vellykket ekteskap eller parforhold er. Det finnes ingen felles objektiv måleenhet, og folk har ulike måter å vurdere og sammenligne et vellykket parforhold og ekteskap på. Hvordan det å være vellykket som par defineres vil variere fra person til person, kultur til kultur og tid til tid. Oppfatningen av et vellykket ekteskap kan dermed variere avhengig av individuelle preferanser, kulturelle normer og personlige erfaringer. Likevel er det noen vanlige trekk som ofte blir assosiert med et vellykket ekteskap i mange samfunn. Noen mennesker kan fokusere på økonomisk stabilitet (Dew et al., 2022; LeBaron et al., 2017), mens andre kan legge vekt på følelsesmessig tilfredshet (Gottman et al., 1998). Det er ingen universell oppskrift på et vellykket ekteskap, og hva som fungerer for et par, kan være forskjellig fra hva som fungerer for et annet.

1.1 Bakgrunn for valg av tema

Gjennom mine erfaringer med å bo i ulike land, reise rundt i verden og møte mennesker med variert kulturell bakgrunn, har jeg utviklet en sterk interesse for interkulturelle parforhold og ekteskap. Jeg har spesielt engasjert meg i å utforske dynamikken i slike ekteskap, inkludert hvordan individer fra individualistiske og kollektivistiske kulturer samhandler. Min faglige bakgrunn og tidligere studier har vekket min interesse rundt hvordan man kan leve livet sammen i lys av ulike kulturelle tradisjoner, verdier, mål og forventninger til et forhold. Videre har jeg blitt opptatt av den personlige oppfatningen av hva som gjør et parforhold og ekteskap vellykket. Med en tidligere mastergrad i interkulturell psykologi og pedagogikk har jeg utforsket ulike aspekter av det interkulturelle, samt variasjoner i oppfatningen av suksess i ulike kulturelle kontekster gjennom en krysskulturell analyse, der jeg sammenlignet kulturelle oppfatninger av

suksess blant internasjonale masterstudenter (i Budapest) fra Asia, Midtøsten og Sør-Amerika. Min tidligere forskning har inspirert meg til å undersøke lignende temaer i sammenheng med interkulturelle ekteskap. Familieterapistudiet har gitt meg en dypere forståelse av hvordan oppfatninger av parforholdets kvalitet kan spille en avgjørende rolle for hvordan forholdet utvikler seg. Denne kombinasjonen av både teoretisk kunnskap og praktisk innsikt har vært en sentral drivkraft for min forskningsinteresse med tanke på å utforske opplevelsene av interkulturelle ekteskap og den personlige oppfatningen av hva som gjør et ekteskap vellykket i denne studien.

I Norge, som i mange andre land, har interkulturelle ekteskap blitt stadig mer utbredt som en følge av økende globalisering, migrasjon og økende kulturelt mangfold. Statistikk viser at det er 191 805 tilfeller av interkulturelle ekteskap mellom personer med norsk bakgrunn og personer med utenlandsk bakgrunn (SSB, 2023). Det er en betydelig høyere andel norske menn gift med utenlandske kvinner (116 700 tilfeller) sammenlignet med norske kvinner gift med utenlandske menn (75 105 tilfeller) (Ibid). Det er viktig å merke seg at disse tallene er basert på individenes «fødeland» og ekskluderer situasjoner knyttet til familiegjening som vurderes basert på statsborgerskap, hvor utenlandske menn har skaffet seg norsk statsborgerskap før de gjenforenes med kvinner fra sine hjemland (Ibid). På grunn av kulturelle forskjeller, tradisjoner og familiemessige dynamikker, kan interkulturelle ekteskap møte spesifikke utfordringer. Studier av interkulturelle ekteskap gir verdifull innsikt i hvordan ulike kulturer møtes og samhandler i et samfunn preget av økende mangfold. Disse kulturelle perspektivene kan ha betydelige konsekvenser for familielivet, beslutningsprosesser og familiemedlemmenes interaksjoner med både hverandre og samfunnet. I 2022, var det nesten like mange inngåtte ekteskap (20 769) som det var separasjoner og skilsmisser (8 204 og 9 062) (SSB, 2023). Selv om skilsmisser i interkulturelle ekteskap ikke nødvendigvis forekommer hyppigere eller sjeldnere enn i ekteskap hvor begge parter deler samme kulturelle bakgrunn, er det viktig at familieterapeuter og andre fagpersoner har den nødvendige kompetansen for å håndtere de

spesifikke utfordringene og dynamikkene som oppstår i interkulturelle parforhold. I familieterapifeltet i Norge består flertallet av parforholdene av majoritetsbefolkningen, og interkulturelle ekteskap bringer med seg en ekstra dimensjon. Når terapeuter arbeider med interkulturelle ektepar, er det essensielt å ta hensyn til disse aspektene i den tilbudte oppfølgingen. For fagfolk som møter interkulturelle par, er det viktig å være oppmerksom på utfordringene som kan oppstå når partnere har ulike oppfatninger av ekteskapet på grunn av deres ulike kulturelle bakgrunn. Forskning om interkulturelle ekteskap kan gi praktiske implikasjoner for rådgivningstjenester, politikktutforming og samfunnstjenester som støtter og veileder par i interkulturelle ekteskap. En forståelse av de komplekse dynamikkene i disse ekteskapene kan dermed gi verdifulle perspektiver.

1.2 Avgrensning av studiens tema

Denne studien begrenser seg til å diskutere heteroseksuelle interkulturelle ekteskap. Ekteskap er valgt som studiens målgruppe på grunn av sin unike betydning og forpliktelse sammenlignet med andre romantiske forhold. Ekteskap innebærer juridiske, økonomiske, sosiale og emosjonelle forpliktelser som har konsekvenser for både individene og samfunnet. Denne avgrensningen gir et fokusert perspektiv på hvordan interkulturelle faktorer, spesielt kulturelle verdier og familieidealer, kan påvirke parforholdet. Det er viktig å merke seg at dette er en kvalitativ studie som ikke har som mål å dekke alle interkulturelle ekteskap i Norge, da dette ville være en omfattende oppgave i en veldig sammensatt og kompleks gruppe med hensyn til kultur, religion og sosioøkonomiske forhold. Studien vil i stedet fokusere på en spesifikk gruppe av interkulturelle ekteskap som forskeren har personlig interesse for og kjennskap til. For å unngå vilkårlig utvalg og skape en mer homogen gruppe, er denne avgrensningen nødvendig. Dette vil bidra til en bedre håndterbarhet og gi innsikt i hvordan denne spesifikke gruppen

oppfatter og opplever studiens tema. Derfor vil denne studien konsentrere seg om interkulturelle ekteskap mellom norske menn og latinamerikanske kvinner. Det er 5 629 tilfeller av ekteskap inngått i Norge mellom norskfødte menn og kvinner født i Sør-Amerika (SSB, 2023). Begrunnelsen for å avgrense studien til interkulturelle ekteskap mellom norske menn og latinamerikanske kvinner i en norsk kontekst er forankret i kompleksiteten av kulturelle variasjoner. Selv om alle interkulturelle ekteskap står overfor kulturforskjeller, er det spesifikt valgte interkulturelle parforholdet bemerkelsesverdig grunnet variasjonene mellom mennenes norske kulturelle bakgrunn og kvinnenenes latinamerikanske kulturelle bakgrunn. Den kumulative innvirkningen av disse ulikhetene gir en særlig dybde til dette forskningsfeltet. Følgende avsnitt vil utforske denne avgrensningen, først ved å belyse forskjellene mellom individualistiske og kollektivistiske kulturer, deretter ved å se på de varierende kjønnsrolleforventningene og det spesifikke begrepet «machismo» som en markør for latinamerikansk kultur.

Når vi ser på den norske familiekulturen, står den i kontrast til latinamerikansk familiekultur. Den typiske norske familiekulturen er kjent for sin individualistiske karakter, der hovedvekten legges på prinsipper som individuell frihet, uavhengighet og autonomi (Green et al., 2005, s. 321-322). En studie som utforsker historiske og kulturelle aspekter av europeisk individualisme legger spesiell vekt på Skandinavia som et tydelig eksempel på «*ekstrem individualisme*» (MacDonald, 2018, s. 83). Hovedargumentet er at historiske familie- og slektskapsstrukturer i Skandinavia, preget av små, selvstendige familier og en høy andel kjernefamilier, har formet en sterk individualistisk kultur i Skandinaviske land (Ibid). I motsetning, beskrives latinamerikansk familiekultur som kollektivistisk og preget av verdier som samhold og samarbeid, med atferd og holdninger som i stor grad er styrt av normer og forventninger fra nære slektninger (Hofstede, 2001; Kryss et al., 2022; Green et al., 2005, s. 321-322). Dette kollektivistiske perspektivet innebærer en sterk følelse av plikt mot ens gruppe, samt en tendens til å uttrykke følelser åpent, spesielt de som er knyttet til sosialt engasjement og som fremmer gjensidig avhengighet

(GLOBE, 2020; Krys et al., 2022; Salvador et al., 2022). «Familism» er et sentralt trekk ved latinamerikansk kultur, definert som at en plasserer *«familien foran individuelle interesser og utvikling. Den inkluderer mye ansvar og forpliktelser overfor nærmeste familiemedlemmer og andre pårørende»* (Ingoldsby, 1991, s. 57).

Når det kommer til kjønnsrolleforventninger, antyder forskning at det i individualistiske kulturer er en vektlegging av likhet og maktbalanse, hvor det også er en større fleksibilitet mellom kjønnsrollene til menn og kvinner (Kellner, 2009). Kvinner har en tendens til å være mer uavhengige og sikrere i sine rettigheter i individualistiske kulturer. I kontrast har kollektivistiske kulturer en tendens til å opprettholde mer rigide standarder når det gjelder kjønnsrollene til både menn og kvinner hvor maktfordelingen er tydelig, og kvinner er mer definert av sine mannlige figurer (Ibid). Begrepet «machismo» er av betydning i denne sammenhengen, da dette er en kulturell norm som ofte preger latinamerikanske samfunn (Sara-Lafosse, 2014, s. 107–115.). «Machismo» representerer en form for maskulinitet som vektlegger stereotypiske kjønnsroller der menn forventes å være dominerende og kontrollerende. Det kan også inkludere forventninger om at menn skal være utro eller ha flere partnere; *«Det er spesielle former der hver mann eller kvinne lider eller lever sin machismo. For noen menn er det altså naturlig å ha flere elskere...»* (Gissi, 1975, s. 365 i Sara-Lafosse 2014, s.110). I en studie av interkulturelle ekteskap mellom latinamerikanske kvinner gift med sveitsiske menn i en sveitsisk kontekst, trekkes begrepet *«donjuanismo»* frem og beskrives som jakten på flere romantiske forhold med kvinner (Riaño, 2007, s.13). For mange av kvinnene i Riaños studie, blir utroskap en tydelig manifestasjon av mangel på respekt for kvinner. I hennes studie, trekker hun frem motsetningen til denne negative oppfatningen hvor ikke-latinske menn, slik som europeere, ofte blir sett positivt på. Det eksisterer en idealisert oppfatning om at disse mennene *«respekterer kvinner som individer og er trofaste partnere»* (Ibid). En studie om machismo blant latinske innvandrere i London, viser at denne gruppen opplever spenninger mellom kjønnsroller

og praksis som praktiseres i deres hjemland og de som eksisterer i landet de emigrerer til, samt at migrasjon kan føre til endringer i tradisjonelle kjønnsroller og praksis (McIlwaine, 2010).

Forskere har bemerket at innenfor interkulturelle ekteskap lever partnerne i et rom mellom to kulturer, og at *«den utenlandske ektefellen ikke bare står overfor et annet kulturelt miljø, men også et nytt språk og sosiokulturell praksis som er forskjellig fra hans eller hennes hjemland»* (Goncalves et al. 2013, s. 16). Ettersom det som oftest er utenlandske kvinner som inngår interkulturelle ekteskap med norske menn (SBB, 2023), vil denne studien rette fokuset mot kvinnene. Disse kvinnene havner i en kompleks mellomposisjon mellom to ulike kulturer og må navigere i en ny kulturell kontekst. Den spesifikke avgrensningen i studien har som mål å oppnå en mer inngående forståelse av kvinners perspektiver og erfaringer i interkulturelle ekteskap, samt deres oppfatning av hva som utgjør et «vellykket ekteskap». Basert på denne konteksten, vil studien søke å utforske følgende forskningsspørsmål:

1. *Hvordan oppfatter latinamerikanske kvinnelige ektefeller som er gift med norske ektefeller et «vellykket ekteskap»?*
2. *Hvordan er latinamerikanske ektefellers opplevelse av å være i et interkulturelt ekteskap?*

Gjennom å søke svar på disse spørsmålene, har studien som mål å bidra til en dypere forståelse av hvordan noen interkulturelle ektepar, der kvinnen kommer fra en kollektivistisk kultur og mannen fra en individualistisk kultur, kan oppleve sitt parforhold og ekteskap. Funnene fra denne studien kan dermed være av betydning innenfor familieterapeutisk kontekst, og de kan bidra til at fagfolk som arbeider med interkulturelle par og familier, utvikler større forståelse av deres spesifikke behov og utfordringer. Forskning og kompetanseutvikling innen interkulturell familieterapi har derfor potensial til å spille en avgjørende rolle i å hjelpe par med å bygge sunne og vellykkede forhold.

1.3 Foreliggende forskning

Forskning på interkulturelle parforhold og ekteskap har eksistert i mange år og omfatter et bredt spekter av temaer og tilnærminger. Økt globalisering og migrasjon har ført til økning av interkulturelle ekteskap og forhold, og dermed har også forskningen innenfor dette feltet økt de siste årene (Lee & Bean, 2010; Qian & Lichter, 2011; Heikkilä & Yeoh, 2010). Internasjonal forskning har avdekket noe av kompleksiteten i interkulturelle ekteskap, hvor ektefellene kan ha forskjellige sett med regler, verdier, vaner og synspunkter, forskjellige måter å forholde seg til hverandre på, samt ulike måter å løse forskjellene på (Cools, 2006, s. 263). Dermed har kommunikasjonsmønstre og konflikthåndtering i interkulturelle ekteskap vært mye forsket på. Dette har inkludert hvordan språkbarrierer og kulturelle forskjeller kan påvirke kommunikasjon, samt hvordan par håndterer konflikter som kan oppstå på grunn av kulturelle forskjeller (Weaver, 1993; Ting-Toomey & Oetzel, 2001). Flere studier har berørt temaet etniske og kulturelle identiteter i interkulturelle ekteskap, med fokus på hvordan individer i interkulturelle ekteskap opprettholder og forhandler om sin etniske og kulturelle identitet. Dette har inkludert spørsmål om språk, kulturelle tradisjoner og religiøs praksis (Stefany, 2005; Seward, 2008; Okamoto, 2007; Chong, 2020). For eksempel så Seward på måtene interkulturelle ektepar i USA forhandler om kulturell identitet og forsøkte å avgjøre hvorvidt en «tredje kultur» ble til innenfor interkulturelle ekteskap (2008). Okamoto utforsket forståelsen av hvordan asiatiske-amerikanske par i USA navigerer i interkulturelle ekteskap og hvordan slike ekteskap påvirker deres kulturelle identitet og familieliv, spesielt med fokus på hvordan partnerne forhandler om og opprettholder sine kulturelle identiteter i forholdet (2007). Chong studerte samme type interkulturelle ekteskap, med fokus på hvordan ekteskap mellom raser kan være en arena for livslange forhandlinger om rasemessige og etniske identiteter. Hun avdekket hvordan asiatiske ektefeller gift med amerikanske opplevde ambivalente forhandlinger med hvithet og hvite privilegier (2020).

Blant studiene som avgrenser seg til kvinnelige erfaringer i interkulturelle ekteskap, er Calderons studie av amerikanske kvinner i forhold med chilenske menn relevant. Kvinnene hadde alle tidligere bodd i USA før de flyttet til Chile med partnerne sine. Calderon utforsket hvordan denne krysskulturelle overgangen påvirket kvinnenes opplevelse av ekteskapet. Resultatene antydde at mange av kvinnene adopterte chilenske verdier, som en mer avslappet holdning til tid, samt uttrykke kjærlighet mer åpenlyst gjennom klemmer og kyss. Når det gjaldt kjønnsrolleendringer i forholdet, beskrev kvinnene enten dette som utfordrende eller som en direkte konsekvens av å flytte til en kultur med mer faste oppfatninger om kjønnsroller. Flere kvinner uttrykte glede over å leve i en mer familieorientert kultur, der de tilbrakte mer kvalitetstid med utvidede familiemedlemmer. Mange rapporterte at deres kjernefamilier også dro nytte av samfunnets forventning om regelmessige familiesammenkomster i helgene (Naylor Calderon, 2012, s. 109). Thiagarajan utforsket indiske kvinners opplevelser i interkulturelle ekteskap med vestlige menn i USA. Studien avdekket at kvinnene vurderte inngåelse av slike ekteskap basert på forventninger til kjønnsroller i familien, familiemedlemmers forventninger til ekteskapet, deres egne forventninger til ekteskapet, erfaringer med å date både indiske og ikke-indiske menn, samt bekymringer om skilsmisse (2007). I en tysk kontekst har Eicker studert amerikanske kvinner gift med tyske ektefeller bosatt i Tyskland. Resultatene avslørte at kvinnenes statsborgerskap spilte en betydelig rolle i immigrasjonen, og at kvinnene står overfor en unik emosjonell utfordring med å finne en følelse av tilhørighet som nye immigranter (2017).

Selv om interkulturelle parforhold har blitt studert mye internasjonalt, er forskningen på dette området innenfor en norsk kontekst mer begrenset. Da Norge påvirkes av globalisering, vurderes det som viktig å studere interkulturelle ekteskap og parforhold i en norsk sammenheng. Blant studiene innenfor en norsk kontekst, er Pashchuks masteroppgave om ukrainske kvinner gift med nordmenn og bosatt i Norge. Denne studien vektla interkulturelle kommunikasjonsaspekter og interkulturell kommunikasjonskompetanse, delt inn i konstruktive

og destruktive konflikter (2012). Eunju Chos masteroppgave, som fokuserte på norsk-koreanske par, satt søkelys på hvordan kulturelle forskjeller til tider kan være hovedutfordringer i interkulturelle ekteskap. Blant hovedfunnene ble språk og kommunikasjon, kollektivism og individualisme, høykontekst- og lavkontekstkulturer, barneoppdragelse og økonomistyring avdekket som utfordrende temaer i interkulturelle ekteskap (2016). Blant det som kan motvirke utfordringer, ble interkulturell kompetanse, å innrømme og akseptere forskjeller og å være enig i å være uenige, trukket frem som vesentlig elementer for å opprettholde et konstruktivt interkulturelt ekteskap (Ibid). En annen studie, utforsket opplevelsen av å være i et kryssetnisk parforhold, med fokus på hvilke forestillinger disse parene har om seg selv, både som individer og om partnere, og hvordan disse forestillingene påvirket deres liv (Siddique Norum, 2013). Denne studien avdekket at parforholdet hvor begge partnere var oppvokst i Norge, generelt så seg selv som «vanlige» norske par i motsetning til par hvor den ene partneren hadde et ikke-nordisk utseende, hvor paret da opplevde noen ekstra utfordringer med tanke på andres antagelser (Ibid). Der hvor kvinnen var av en annen etnisitet enn norsk, tok hun også med seg det beste fra sin opprinnelseskultur, slik at paret da fikk noen ekstra ressurser (Ibid).

I denne oppgaven vil persepsjon av vellykket ekteskap blant interkulturelle ektepar være i fokus. Når det gjelder studier innen persepsjon av et vellykket ekteskap, har studier så langt fokusert på persepsjon blant andre grupper. Forskning på kulturell persepsjon, har vist at mennesker oppfatter enhver situasjon på en måte som bestemmes av deres tidligere kulturelle og personlige erfaringer (Prosser & Hayward, 1985). Persepsjonstolkninger gitt av en kultur kan avsløre mye om den kulturen (Jandt, 1995). At det er direkte koblinger mellom kultur, persepsjon og atferd, og at forskjeller i kulturell tro, verdier og mønstre kan påvirke både persepsjon og kommunikasjon (Samovar et al., 2000), er av betydning for interkulturelle ektepar. Kultur spiller en viktig rolle i persepsjon da «*verden ser ut, høres ut, smaker og føles slik den gjør fordi kulturen vår har gitt persepsjonskriteriet*» (Reader et al., 2007, s.12).

I konteksten av ekteskap og parforhold, har rådgivning og terapeutiske intervensjoner vist seg å være effektive. En betydelig del av denne forskningen har vært dedikert til å forstå hvordan følelsesmessige aspekter påvirker suksessen til parforhold og ekteskap. John og Julie Gottman er blant de fremtredende bidragsyterne til dette forskningsområdet (Schwartz Gottman & Gottman, 2015, 2018, 2022; Schwartz Gottman et al, 2016, 2019; Schwartz Gottman et al., 2006). Med omfattende studier som har involvert mange par, har de identifisert sentrale indikatorer for suksess i parforhold (Gottman og Gottman, 2018). En bemerkelsesverdig tilnærming som Gottman-forskningen har introdusert, er «apokalypsens ryttere», som beskriver destruktive kommunikasjonsmønstre som kan føre til problemer, konflikter og til slutt til sammenbrudd i et forhold. De fire er kritikk, forakt, motangrep og total tilbaketrekning. Gottman-forskningen har også kastet lys over «meta-emosjoner» og har hjulpet par med å bli bevisste på hvordan emosjonell aktivering påvirker samspillet (Gottman, 2011). I Gottman parterapi metoden, er individets forhold til egne følelser og meta-emosjoner sentralt, som representerer ens holdninger og verdier knyttet til hvordan følelser uttrykkes (Lindeman et al., 2019, s. 348). Disse rammeverkene og tilnærmingene til forskning har bidratt til en dypere forståelse av hvordan følelsesmessige aspekter av et forhold spiller en betydningsfull rolle i å forme dets suksess, og de kan også være relevante i studier av interkulturelle ekteskap.

1.4 Begrepsavklaringer

1.4.1 Etniske minoriteter

Etniske minoriteter kan defineres som en gruppe mennesker med en felles kultur, tradisjon, språk, historie osv., som bor i et land der de fleste er fra en annen etnisk gruppe (Cambridge Dictionary, 2023). I likestillings- og diskrimineringsloven (§6) brukes begrepet «etnisitet» om blant annet nasjonal opprinnelse, avstamning, hudfarge og språk (2017). Betegnelsen etnisk

minoritet kan i dag ofte anses som problematisk fordi en slik kategorisering kan oppfattes som et uttrykk for at etnisitet er den viktigste identifikasjonsfaktoren for en bestemt gruppe mennesker. Bruken av begrepet «etniske minoriteter» i denne oppgaven er heller ment for å fokusere på spesifikke opplevelser som kvinner med minoritetsetnisk bakgrunn har i et interkulturelt parforhold. I denne oppgaven refererer begrepet «etniske minoriteter» spesifikt til kvinner med minoritetsetnisk bakgrunn fra Latin-Amerika. Denne oppgaven anerkjenner samtidig mangfoldet blant etniske minoriteter, og at det kan være betydelige variasjoner basert på nasjonal opprinnelse, kultur, språk og andre faktorer.

1.4.2 Kultur

Edward B. Tylor beskrev kultur som «*den komplekse helheten som inkluderer kunnskap, tro, kunst, moral, jus, skikker og alle andre egenskaper og vaner som erverves av mennesket som medlem av et samfunn*» (1871, s. 1). Kultur kan forstås som «*et system av symboler*» som mennesker bruker for å tolke sin erfaring og gi mening til verden, da den fungerer som en guide for hvordan mennesker oppfatter og forstår virkeligheten rundt seg (Geertz, 1973). I denne oppgaven defineres kultur som noe som stammer fra individets bakgrunn, familie, venner og omgivelser og som påvirker verdier og tradisjoner en person tar med seg inn i et interkulturelt parforhold. Kultur kan i stor grad forme en persons identitet, verdier, tro, vaner og atferd, og disse kulturelle påvirkningene spiller en betydelig rolle i hvordan individer oppfører seg i parforhold, spesielt når det er forskjellige kulturelle bakgrunner involvert. I et interkulturelt parforhold kan disse individuelle kulturelle bakgrunnene smelte sammen, og hvordan parforholdet navigerer gjennom denne dynamikken, kan være avgjørende for dets suksess.

1.4.3 Interkulturelle ektepar

I denne oppgaven benyttes begrepet interkulturell ekteskap, som referer til et ekteskap mellom personer med ulik kulturell eller etnisk bakgrunn (Sociology dictionary, 2023). Dette kan inkludere forskjeller i nasjonal opprinnelse, språk, tradisjoner og skikker som kan påvirker deres individuelle verdenssyn, verdier, og personlige filosofier. Alle interkulturelle par står overfor dilemmaer og forhandler hvordan kulturelle forskjeller skal løses. Prosessen med å forhandle i parforhold representerer en overgang fra dobbel individualitet til et partnerskap innenfor forholdet, f.eks. hvordan høytider skal feires (Horowitz, 1999). I denne oppgaven vil forståelsen av interkulturelle ekteskap være avgrenset til å omfatte ekteskap sammensatt av en mannlig partner som er etnisk norsk og en kvinnelig partner som har migrert til Norge fra Latin-Amerika.

1.5 Oppgavens oppbygning

De kommende fem kapitlene vil etablere en bred kontekst for interkulturelle parforhold og hvordan kulturelle faktorer kan påvirke oppfattelsen av et «vellykket ekteskap» blant latinamerikanske kvinner. Kapittel 2 gir en oversikt over teoretiske tilnærminger som er relevante for å besvare oppgavens problemstilling og presenterer relevant litteratur om forskningsemnet. I kapittel 3 blir valget av forskningsmetoder redegjort for, og det beskrives hvordan forskningsdesign, datainnsamling og analysemetoder er gjennomført. For å tydeliggjøre funnene og skille disse fra analysen, presenterer kapittel 4 kun forskningsfunnene som oppsto fra studien. Analysen og drøftingen vil foregå mer som en helhet i kapittel 5 som analyserer og drøfter funnene i sammenheng med den gjennomgåtte litteraturen og problemstillingen. Avslutningsvis i kapittel 6 presenteres det en kort avsluttende konklusjon og refleksjoner over studiens relevans for fagområde og praksis, styrker og svakheter ved studien samt forslag til fremtidig forskning.

2. Teoretiske Perspektiv

Hensikten med studien er å utforske latinamerikanske kvinnelige ektefellers opplevelser i interkulturelle ekteskap med norske ektefeller og deres oppfatning av et «vellykket ekteskap». Dette kapittelet introduserer det teoretiske rammeverket som vil belyse de sentrale temaene i studien. Valget av litteratur og teorier er nøye gjennomført med det formål å sikre relevans for å forstå og analysere datamaterialet grundig. Dette valget legger også grunnlaget for en mer omfattende diskusjon og drøfting av studiens funn i kapittel fem. Med fokus på studiens tema, vektlegges litteratur og teorier med opprinnelse i familieterapifeltet. Først vil systemteori bli presentert, med spesiell vekt på kommunikasjonsaspekter, som gir en ramme for å forstå samspillet og dynamikken i interkulturelle ekteskap. Deretter vil teorier innenfor sosialkonstruksjonisme utforskes, som gir et overordnet teoretisk rammeverk for å forstå hvordan oppfatninger og virkeligheter blir skapt og forhandlet. Videre vil teorier om kulturell tilpasning og interkulturell kommunikasjon presenteres.

2.1 Systemteori og familieterapi

Systemteori er en tilnærming som kan benyttes for å forstå komplekse fenomener ved å analysere de som interagerende deler av et større system. Generell systemteori «*forstår et system som mer enn summen av delene*» (Johnsen & Torsteinsson, 2012, s. 28) og innebærer at alt en av deltakerne i et samspill blir påvirket av, vil få konsekvenser for alle som deltar i samspillet (Jensen 1994, s. 42). Denne tilnærmingen fokuserer på å forstå at systemer, inkludert familier, er komplekse og at endringer eller påvirkninger på ett område kan ha implikasjoner som strekker seg gjennom hele systemet. Systemteori referer dermed til ideen om at en persons adferd og mentale tilstand ikke bare er et resultat av individuelle egenskaper, men

også av interaksjoner med omgivelsene og de sosiale systemene de er en del av (Ibid). Ludwig von Bertalanffy anses som utvikleren av generell systemteori, med hans uenighet mot det mekaniske synet på menneskelige systemer understreket han at organismer er åpne systemer som er i stadig interaksjon med hverandre (Johnsen & Torsteinsson, 2012, s. 28).

Familieterapi, også kjent som systemisk terapi, er en terapiform som tar i betraktning hele familien som et system når individuelle eller relasjonelle problemer behandles. Den bygger på systemteorien og antar at endringer i ett medlem eller en del av familien vil påvirke hele systemet. Denne forståelsen består av en forestilling om at familieveilederne kan bidra med andre perspektiver og annen kompetanse i arbeidet med familier (Olkowska, Pacuka & Jevne, 2020). De ser på familiens medlemmer som interagerende deler av et system, i arbeid med familier søkes det å identifisere og endre dysfunksjonelle mønstre i kommunikasjon og atferd som påvirker hele familien. Målet med familieterapi er å forbedre kommunikasjonen, løse konflikter og fremme sunnere dynamikker innenfor familien.

2.1.1 Systemteori og kommunikasjon

Innenfor et system, uavhengig av om det er en familie, en organisasjon eller et samfunn, er kommunikasjonen måten informasjon blir delt og overført mellom medlemmene. Denne informasjonsflyten er avgjørende for at systemet skal fungere. Gregory Bateson, som har hatt enorm innflytelse på familieterapifeltet, anså det mer adekvat å beskrive menneskelige systemer i forhold til informasjon, kommunikasjon og mønstre (Johnsen & Torsteinsson, 2012, s. 29). Kommunikasjonen mellom elementene i et system gir tilbakemelding om hvordan systemet fungerer. Dette gir muligheten til å justere og tilpasse systemet for å oppnå ønsket mål. Innenfor systemteori og kommunikasjon spiller begrepene «feedback» og «sirkularitet» en viktig rolle (Johnsen & Torsteinsson, 2012). Feedback refererer til informasjon som sendes

tilbake i et system som respons på en tidligere handling eller kommunikasjon. Denne informasjonen kan være positiv eller negativ og gir tilbakemelding på effektene av den opprinnelige handlingen. Innen kommunikasjonssammenheng, for eksempel i samtaler eller interaksjoner, er feedback viktig for å forstå hvordan ens meldinger blir oppfattet av mottakeren. Positiv feedback indikerer at meldingen ble forstått eller verdsatt, mens negativ feedback kan indikere misforståelser eller uenighet. Feedback hjelper med å opprettholde en sirkulær kommunikasjonsprosess, da den kontinuerlig gir informasjon som kan justere og forbedre fremtidig kommunikasjon.

Sirkularitet refererer til ideen om at hendelser, kommunikasjon og påvirkning innenfor et system er gjensidig og gjensidig avhengige. Det referer til atferdsmønstre innad i systemer som sirkulære av natur og i konstant utvikling (Bertrando, 2019, s.144). Grunntanken bak sirkularitets tenkning er Batesons forståelse om at vi oppfatter en verden av forhold, ikke av objekter hvor forhold alltid er sirkulære og gjensidige (Johnsen & Torsteinsson, 2012, s. 128). Dette innebærer at endringer eller handlinger i ett område kan påvirke hele systemet og føre til en gjensidig påvirkende dynamikk. Innenfor kommunikasjonssammenhenger betyr sirkularitet at meldinger og respons går i en sirkel, der hver respons påvirker den neste meldingen, og denne prosessen fortsetter. Sirkularitet er en kjerneide i systemisk teori og familierapi, der endringer i ett familiemedlems atferd eller dynamikk kan føre til endringer i hele familien og tilbake til det opprinnelige familiemedlemmet.

Sammenfattende er kommunikasjon en kritisk komponent i systemteorien, da den letter informasjonsflyt, tilbakemelding, opprettholdelse av strukturer og tilpasning til endringer. Kommunikasjonen i et system bidrar til å opprettholde de eksisterende strukturene og mønstrene. Den gir medlemmene retningslinjer for hvordan de skal opptre innenfor systemet og opprettholder dermed systemets stabilitet. Kommunikasjon spiller også en viktig rolle når et

system må tilpasse seg endringer eller utfordringer. Effektiv kommunikasjon er avgjørende for å håndtere endringer og for å forstå hvordan systemet må tilpasses for å oppnå nye mål.

Systemteori, feedback og sirkularitet er et overordnet rammeverk for å analysere samspillet i interkulturelle ekteskap og forstå forholdet mellom ekteskapene og samfunnet. Sirkulær forståelse innebærer at hendelser og påvirkninger er gjensidig avhengige og påvirker hverandre i en kontinuerlig prosess, i stedet for å ha en lineær årsak-virkningssammenheng. Dette perspektivet er viktig for å fange kompleksiteten i interkulturelle ekteskap, der påvirkningen går begge veier, og hvor kulturell forståelse og kommunikasjon er essensielle. Når en terapeut er involvert i samtaler med en familie, blir terapeuten en aktiv deltaker og en integrert del av det terapeutiske systemet. Dette systemet refererer til samspillet mellom terapeuten og familien, der begge parter påvirker hverandre. Tilsvarende var både jeg som forsker og informantene mine en integrert del av systemet under intervjuene. Våre interaksjoner og gjensidige påvirkning gjennom disse samtalene demonstrerer den sirkulære dynamikken som også finnes i andre systemer, som interkulturelle ekteskap. I interkulturelle parforhold påvirker partene kontinuerlig hverandre i en gjensidig dynamikk. Endringer i atferd, kommunikasjon og kulturell forståelse sirkulerer gjennom hele systemet. Samtidig er parforholdene også påvirket av-og påvirker samfunnet i konstant utvikling. Systemisk forståelse og hermeneutikk gir et rammeverk for å forstå denne komplekse dynamikken og erkjenne at det ikke er mulig å studere et system uten å inkludere ens egen rolle og innvirkning på systemet. Dette perspektivet er essensielt for å utforske og forstå interkulturelle ekteskap grundig (Jensen, 1994, s. 73).

2.2 Sosialkonstruksjonisme og språkssystemisk teori

Sosialkonstruksjonisme og språkssystemisk teori utgjør to viktige teoretiske rammeverk i min forståelse av interkulturelle ektepars oppfatning av et vellykket ekteskap.

Sosialkonstruksjonisme representerer en teoretisk tilnærming som legger vekt på hvordan kunnskap, virkelighet og identitet blir skapt i samspillet mellom individuelle opplevelser og samfunnets kulturelle og sosiale kontekst. Sentralt i sosialkonstruksjonismen er ideen om at det ikke eksisterer en objektiv sannhet, men at forståelse og oppfatning formes av konstruerte ideer som ofte oppstår som et resultat av dominante perspektiver og normer (Johnsen & Torsteinsson, 2012, s. 33). Sosialkonstruksjonisme utfordrer konseptet om en fast og objektiv virkelighet og understreker hvordan samfunn og kultur påvirker individuelle opplevelser og forståelser. Dette perspektivet anerkjenner at virkeligheten ikke er en universell sannhet, men heller et produkt av menneskelig interaksjon og tolkning. Sosialkonstruksjonismen hevder at vår forståelse av verden alltid er formet av den kulturelle og historiske konteksten (Johnsen & Torsteinsson, 2012, s. 34).

Samtidig er språkssystemisk teori et rammeverk som fokuserer på hvordan språket fungerer som et system med regler og strukturer som er kollektivt anerkjent av samfunnet. Mens denne teorien i hovedsak undersøker de indre mekanismene i språket, har den også betydning for å forstå hvordan sosiale faktorer kan påvirke språket og dets utvikling. Ordene og begrepene vi bruker, kan bidra til å begrense eller utvide våre måter å forstå og beskrive verden på. For eksempel kan ulike kulturer ha forskjellige ord for å beskrive farger, noe som kan påvirke hvordan individer fra ulike kulturer oppfatter og kategoriserer farger.

I familieterapi er det vesentlig å integrere disse teoretiske perspektivene for å forstå hvordan interkulturelle ektepar konstruerer sin virkelighet og hvordan språket påvirker deres oppfatninger og kommunikasjon. Terapeuten bør være bevisst på hvordan språket og kulturelle rammer påvirker parets opplevelse av problemstillinger. Samtidig er det avgjørende for terapeuten å være bevisst sin egen rolle i samspillet og forstå hvordan egne konstruksjoner og fordommer kan påvirke terapeutiske prosesser (Bertrando, 2019, s. 144).

2.2.1 Sosialkonstruksjonismen og persepsjon

Sosialkonstruksjonisme har en betydelig innvirkning på hvordan vi forstår persepsjon. Ifølge dette perspektivet er våre opplevelser og tolkninger av verden ikke upåvirket av samfunnet rundt oss. Sosialkonstruksjonisme utfordrer ideen om at persepsjon er en passiv prosess hvor vi bare «mottar» informasjon fra verden. I stedet ser den på persepsjon som en aktiv, sosialt og kulturelt formet prosess der vår forståelse av virkeligheten konstrueres gjennom våre interaksjoner, språk og samfunnskontekster (Johnsen & Torsteinsson, 2012). Persepsjon kan defineres som «*en prosess der individer organiserer og tolker sine sanseintrykk for å gi mening til omgivelsene*» (Robbins i Gupta, 2014, s. 31). Persepsjon kan også forstås som «*organiseringsprosessen som vi tolker sanseintrykkene våre med*» (Fantino & Renolds, 1975 i Shergill, 2012, s. 82). I denne oppgaven benyttes persepsjon som en forståelsesramme, som refererer til hvordan vi oppfatter og forstår verden rundt oss, inkludert mennesker, objekter, hendelser og situasjoner. Persepsjon spiller en sentral rolle når det gjelder å forstå vellykkede parforhold og ekteskap. Da suksess i et forhold er subjektivt og personlig, avhenger det i stor grad av hvordan individene som er involvert, oppfatter og vurderer sitt eget forhold. Det som kan være et vellykket forhold for en person, kan være annerledes for en annen. Det handler om hvordan individene verdsetter ulike aspekter av forholdet, og dette kan være påvirket av deres personlige verdier, behov, tidligere erfaringer og ikke minst kultur. Kultur gir oss en linse som i stor grad påvirker hvordan vi tolker og vurderer det vi mottar fra omverdenen (Samovar et al., 2000, s. 57).

Vår persepsjon av objekter, hendelser og mennesker er formet av våre kulturelle, sosiale, historiske og språklige kontekster. Den er også påvirket av våre interaksjoner med andre mennesker. Sosialkonstruksjonisme peker på hvordan våre oppfatninger av oss selv og andre formes gjennom samhandlingene vi har med menneskene rundt oss. Persepsjon kan påvirkes av motiver, som til enhver tid er drivkraften bak vår atferd (Håkonsen 2011, s. 125). Våre motiver

gir retning for våre handlinger og farger vår opplevelse av omverden. I møte med andre mennesker vil disse faktorene påvirke hvordan vi tolker situasjonen. Vi bringer alltid med oss en «for-forståelse» av situasjonen, omstendighetene og personen (Ibid, s. 126). Dette kan inkludere hvordan vi tolker ansiktsuttrykk, kroppsspråk og verbal kommunikasjon. Dette perspektivet har betydelige implikasjoner for hvordan vi forstår menneskelig oppfattelse og hvordan vi kan arbeide med mennesker i terapi, utdanning og andre sosiale sammenhenger.

Sammenfattende, utgjør sosialkonstruksjonisme og språkssystemisk teori teoretiske rammeverk som er vesentlige for å forstå persepsjonsteoriene i konteksten av interkulturelle ekteskap. I sammenheng med interkulturelle ekteskap og ektefellers persepsjon av vellykkede ekteskap, blir sosialkonstruksjonisme og språkssystemisk teori verktøy for å forstå hvordan kulturelle kontekster og språk påvirker oppfatning av suksess i ekteskapet. Samtidig gir disse teoriene oss innsikt i hvordan samspillet mellom individer og samfunn former oppfatninger. I denne sammenhengen fokuserer persepsjonsteoriene på hvordan ektefeller konstruerer sin virkelighet i forhold til ekteskap og hvordan språket spiller en rolle i denne prosessen.

2.3 Kulturell tilpasning og interkulturell kommunikasjon

Både tidligere forskning og John W. Berry's teori om kulturell tilpasning gir innsikt i hvordan interkulturelle par kontinuerlig omdefinerer sin identitet og tilpasser seg på grunn av påvirkninger fra opprinnelsesfamilier og deres nye kulturelle fellesskap (Kellner, 2009). Berry's arbeid har spesielt kastet lys over hvordan en person som migrerer eller inngår i et interkulturelt ekteskap, tilpasser seg og forholder seg til den nye kulturen (1992; 1997; 2003). Han har identifisert fire hovedstrategier for kulturell tilpasning: integrasjon, assimilasjon, separatisme og marginalisering (2003, s. 291-326). Disse strategiene gir et nyttig rammeverk for å forstå hvordan individer og par i interkulturelle ekteskap kan håndtere og tilpasse seg

kulturelle forskjeller. Første strategi er integrasjon, der individer i interkulturelle ekteskap feirer sin egen kulturelle identitet samtidig som de respekterer og omfavner partnerens kultur (Ibid, s. 297). Dette kan skape balanse, respekt og deltakelse i hverandres kulturer, og redusere konflikter. Andre strategi er assimilasjon, der en part tilpasser seg partnerens kultur på bekostning av sin egen. Dette kan føre til kulturelt tap og konflikter. Tredje strategi er separatisme, der en opprettholder tydelig separasjon mellom egen og partnerens kultur. Dette kan føre til en viss grad av isolasjon fra partneren når det gjelder kulturell utveksling (Ibid). Den siste strategien er marginalisering og innebærer at individer i et interkulturelt ekteskap føler seg utenfor og ikke tilhører verken sin egen kultur eller partnerens kultur. Dette kan være en svært utfordrende situasjon der man opplever en mangel på tilhørighet og forståelse. Marginalisering kan føre til alvorlige kulturelle konflikter og identitetsproblemer (Ibid). I interkulturelle ekteskap kan kombinasjoner av disse strategiene oppstå og endre seg over tid, påvirket av kommunikasjon, akkulturasjon og kulturell forståelse. Forståelse og anerkjennelse av disse strategiene er avgjørende for å håndtere kulturelle forskjeller og styrke forholdet.

Forskere som Guo-Ming Chen har spilt en vesentlig rolle i å utdype forståelse av interkulturell kommunikasjonskompetanse. Det hevdes at effektiv og hensiktsmessig måloppnåelse i interkulturell interaksjon forutsetter nettopp interkulturell kommunikasjonskompetanse (Chen & Starosta, 1996 i Chen, 2014, s. 14). I den første modellen, foreslår han fire hovedområder for å utforske effektiv og passende atferd; personlige egenskaper, kommunikasjonsevner, psykologisk tilpasning og kulturell bevissthet. Den trekantede modellen for interkulturell kommunikasjonskompetanse har blitt beskrevet som mer nøyaktig og omfattende fordi den sammenfatter tidligere litteratur (Chen, 2014, s. 19). Denne modellen består av tre hovedaspekter som er kognisjon, affekt og atferd i forhold til interkulturell kommunikasjonskompetanse. Det kognitive aspektet handler om evnen til å være kulturelt bevisst, det affektive aspektet omfatter følsomhet overfor kulturelle forskjeller, og det

atferdsmessige aspektet dreier seg om effektiv interkulturell kommunikasjon (Ibid). Konkret betyr dette at individer som er interkulturelt kompetente må kunne forstå både egne og andres kulturelle normer. Samtidig må de kunne vise en positiv holdning, preget av anerkjennelse, respekt og aksept av kulturelle forskjeller. Dette må følges opp med hensiktsmessig og effektiv atferd i interkulturell interaksjon. Tidligere forskning har tydelig vist at disse tre aspektene er avgjørende for interkulturell kommunikasjonskompetanse (Ibid).

I Hofstede's rammeverk for kulturell variasjon identifiseres fem sentrale dimensjoner: individualisme/kollektivism, maktavstand, usikkerhetsunngåelse, maskulinitet/femininitet og kort/langtidsorientering (1980; 2001). Den første dimensjonen, individualisme/kollektivism, utforsker spenningen mellom individuell uavhengighet og tilhørighet til gruppen. Individualistiske kulturer setter pris på individuelle rettigheter, selvuttrykk og uavhengighet, mens kollektivistiske kulturer verdsetter gruppesamhold, samarbeid og fellesskap (Ibid). Disse dimensjonene bidrar til å forstå varierte verdier, holdninger og atferdsmønstre blant mennesker fra ulike kulturer. De er spesielt nyttige for å analysere hvordan kultur påvirker kommunikasjonsstiler og konflikthåndtering. Det er avgjørende å huske at kultur er kompleks og mangfoldig, og det er alltid individuelle forskjeller innenfor kulturer. Disse dimensjonene gir likevel en nyttig ramme for å utforske kulturelle forskjeller. Ved å anerkjenne og forstå disse overordnede kulturelle tendensene, oppnås bedre interkulturell kommunikasjon og dermed også konfliktløsning. Oetzel et al. (2007) påpekte at aspektene ved individualisme, kollektivism og maktavstand ofte er essensielle for å forstå konflikter på tvers av kulturer. De argumenterte for at konfliktstiler kan tilpasses og utvikles på en måte som integrerer kulturelle hensyn i forklaringen og forståelsen av disse stilene. Kollektivistiske kulturer foretrekker høykontekstkommunikasjon, der mye av informasjonen er innebygd i mottakeren og omgivelsene (Hall, 1976). I motsetning er individualistiske kulturer knyttet til lavkontekstkommunikasjon, der hoveddelen av informasjonen må være tydelig uttrykt i den

overførte meldingen (Ibid). For individualistiske kulturer er kommunikasjon direkte og åpen, med vekt på klart og ærlig uttrykk for meninger og følelser. Det legges vekt på individuell selvstendighet og uttrykk for personlige meninger og ønsker. I kollektivistiske kulturer er kommunikasjon derimot mer indirekte. Det er fokus på gruppeharmoni og derfor unngås direkte konfrontasjoner. Autoritetsstrukturer og respekt for hierarki påvirker også kommunikasjonsmønstrene, der hensynet til autoriteter blir vektlagt. Indirekte signaler om behov og ønsker brukes for å oppnå mål uten å forårsake konflikter eller skade gruppeharmonien.

Berrys teori om kulturell tilpasning og Chens teori om interkulturell kommunikasjon gir et rammeverk for å forstå hvordan latinamerikanske ektefeller i interkulturelle ekteskap håndterer og oppfatter både ekteskapet og deres kulturelle identitet. Hofstedes dimensjoner for kulturell variasjon kan supplere dette rammeverket ved å belyse potensielle kulturelle utfordringer som kan oppstå i disse interkulturelle ekteskapene. Dette gir innsikt i hvordan disse teoriene sammen kan bidra til en dypere forståelse av latinamerikanske ektefellers opplevelser og perspektiver i denne unike konteksten.

3. Metode

Det følgende kapittelet inneholder informasjon om forskningsdesign og metodisk tilnærming som brukes i denne kvalitative undersøkelse av latinamerikanske ektefellers opplevelse av å være i et interkulturelt ekteskap og deres oppfatning av vellykket ekteskap. Videre gir dette kapittelet innsikt i metodene benyttet for datainnsamling og analyse av funnene, samt begrunnelse for de spesifikke verktøyene valgt. For å oppsummere er problemstillingene for oppgaven følgende:

Hvordan oppfatter latinamerikanske kvinnelige ektefeller som er gift med norske ektefeller et «vellykket ekteskap»?

Hvordan er latinamerikanske ektefellers opplevelse av å være i et interkulturelt ekteskap?

3.1 Kvalitativt forskningsdesign

En metode er et redskap tatt i bruk for å skaffe ny kunnskap. Metoden sier noe om hvordan man kan fremskaffe den kunnskapen som kan være til hjelp for å besvare problemstillingen (Aubert i Dalland, 2012, s. 111). Kvalitativt forskningsdesign er å foretrekke når det er ønskelig å utvikle en forståelse av sosiale fenomener ved å gå i dybden og få mye informasjon fra små enheter (Thagaard, 2018, s. 15-16). Med formål om å utforske flere perspektiver og gå i dybden av hvordan «et vellykket ekteskap» blant latinamerikanske kvinnelige ektefeller gift med en norsk ektefelle oppfattes, samt deres opplevelser i interkulturelle ekteskap, ble en kvalitativ forskningstilnærming valgt for studien. I følge Gorman og Clayton har kvalitativ forskning «*det endelige målet om å forstå dem som studeres fra deres perspektiv og fra deres synspunkt*»

(2005, s. 3). Videre forsøker kvalitativ forskning å «*forstå eller tolke fenomener når det gjelder betydningen folk gir dem*» (Lincoln 2011, s. 3). Kvalitativt forskningsdesign bidrar derfor til å få inngående innsikt og forståelse av deltakernes perspektiver og opplevelser. I samsvar med den valgte forskningsmetoden og med hensikt om å få fram bredden av opplevelser, erfaringer og synspunkter rundt studiens tema ble semistrukturerte individuelle dybdeintervjuer valgt som datainnsamlingsmetode. Det kvalitative forskningsintervjuet søker å forstå verden fra informantens perspektiv og er å foretrekke når temaet er ulike aspekter av menneskelig erfaring (Kvale og Brinkmann, 2015). For å besvare forskningsspørsmålet ble individuelle dybdeintervjuer ansett som mest hensiktsmessige, da de muliggjør innsamling av konsentrerte mengder data om studiens tema ved å frembringe detaljerte beskrivelser. Kvale og Brinkmann beskriver et semistrukturert intervju som verken en åpen samtale eller som et lukket intervju som kun tar utgangspunkt i intervjuguiden (2015). Med semistrukturert intervju var målet at intervjuene hadde utgangspunkt i intervjuguiden som besto av tre hoveddeler, og at informantene fikk mulighet til å fortelle og gå i dybden på det de selv ønsket å fortelle.

3.1.1 Forskningsdesign og valg av kulturtilnærming

I denne studien har kulturtilnærmingen blitt valgt som det primære analytiske rammeverket, sammen med systemtilnærming for å undersøke ekteskapskonstellasjonen, kommunikasjon og ekteskapspraksiser. Det er viktig å merke seg at det er flere tilnærminger som kunne vært anvendt, inkludert en interseksjonelt tilnærming som tar hensyn til aspekter som klasse, sosioøkonomisk status, utdanningsbakgrunn, kjønn, geografisk opprinnelse og alder. Disse faktorene er betydningsfulle for hvordan ulike individer oppfatter situasjoner og definerer hva som utgjør et vellykket ekteskap. I denne studien blir kultur fremhevet som det sentrale analytiske fokuset, da det anerkjennes som den mest innflytelsesrike faktoren som påvirker problemstillingene. Hovedmålet med oppgaven er å utforske hvordan kultur og kulturelle

forskjeller kan skape ulike forutsetninger for hvordan kvinner opplever å være i et interkulturelt ekteskap og oppfatter hva som utgjør et vellykket ekteskap i et familierapeutisk felt. Å inkludere et interseksjonelt perspektiv i tillegg til kultur ville føre til en vesentlig utvidelse av oppgavens omfang. Gjennom å avgrense studien til kulturtilnærming, oppnås muligheten til en mer inngående analyse av kulturelle aspekter som påvirker interkulturelle ekteskap.

3.1.2 Utvalg og rekruttering av informanter

Ifølge Creswell (2002) er riktige utvalgsriterier av avgjørende betydning for datainnsamlingens nøyaktighet. Som tidligere nevnt i punk 1.2, fokuserer denne studien på kvinnenes erfaringer i interkulturelle ekteskap. Derfor ble følgende kriterier brukt for utvelgelsen av informanter:

- 1) En kvinne fra Latin-Amerika som:
 - a) Er gift med en norsk mann
 - b) Bor i Norge

Disse utvalgsriteriene bidro til forsikringen om at informantene ville ha viktig kunnskap om studiens tema, samt at informantene ville kunne belyse temaet kvalitativt. Informantene ble rekruttert via snøballmetode ved hjelp av venners og bekjentes nettverk. Rekrutteringen besto av å begynne med en liten gruppe deltakere, og at gruppen deretter «snøballer» når disse deltakerne hjalp med å identifisere andre mulige deltakere som oppfylte kriteriene for studien. Det var begrenset respons blant mulige deltakere, og «kapasitetsmangel» var grunnen til at noen av slo deltakelse. Datainnsamlingen skulle gjennomføres på kort tid, noe som kompliserte avtaleprosessen for intervjuer. Målet var å intervju 8-10 informanter, men på grunn av utfordringene med rekrutteringen, ble 7 informanter intervjuet, et akseptabelt antall i kvalitativ forskning ifølge Kvale og Brinkmann (2015). Utvalget bestod av kvinner fra Latin-Amerika, inkludert Colombia, Chile, Paraguay, Brasil og Guatemala. Kvinnenes alder varierte fra 23 til 35 år, mens alderen på deres norske ektefeller varierte fra 25 til 35 år. Alle deltakerne og

ektefellene hadde fullført videregående skole, og de fleste hadde høyere utdanning. Fire av kvinnene bodde i Norge da de møtte sine ektemenn. To av de hadde vokst opp i Norge, mens de to andre kom som universitetsstudenter. De tre andre kvinnene møtte sine ektemenn i sine hjemland. Flere av kvinnene hadde prestisjefylte utdannelse fra hjemlandet som ikke ble godkjent i Norge, noe som førte til at de jobbet i andre yrker i Norge. Fire av kvinnene var i fulltidsjobb, mens tre var i studieløp med deltidsjobber ved siden av. Et mindretall av deltakerne hadde barn, og disse var i barnehagealder. Deltakerne bodde i Oslo og omkringliggende kommuner, og alle eide sine boliger.

3.1.3 Utforming av intervjuguide

Med utgangspunkt i de spesifikke forskningsspørsmålene i studien knyttet til den kvinnelige opplevelsen i interkulturelle ekteskap, ble en intervjuguide utformet under prosessen med innsending av meldeskjema til Sikt. En intervjuguide kan beskrives som et manus som strukturerer intervjuforløpet (Kvale og Brinkmann, 2015, s. 162). Ved utarbeidelse av intervjuguide ble det forsøkt å formulere spørsmål som åpnet opp for at informantene fikk anledning til å dele sine synspunkter og erfaringer, ved å unngå ledende-spørsmål og hvorfor-spørsmål (Thagaard, 2018, s. 97). Semistrukturert intervjuguide ble ansett som passende, da den dannet den tematiske rammen for intervjuene samtidig som den tillot en fleksibel tilnærming til rekkefølgen på spørsmål og temaer. Fra starten av ble det vurdert at for å kunne utdype og nyansere aspekter tilknyttet valgt forskningstema, var det viktig å gjennomgå alle tre delene, men at rekkefølgen ikke ville være streng. Gjennom å bruke skjønn og taktfullhet, var målet som intervjuer å følge informantens svar, deres interesser og de mulige retningene dette kunne peke mot (Kvale og Brinkmann, 2015, s. 162). Formålet var å fremme informantens egen stemme (Thagaard, 2013). Den innledende delen av intervjuguiden, «Å forstå paret», utforsket parets historie, felles interesser og kulturelle utfordringer. I den

påfølgende delen, «Oppfatning av et vellykket ekteskap», gjennomførte informantene en assosiasjonsoppgave basert på assosiasjonsmetodikk, og skisserte tanker knyttet til et «vellykket ekteskap» på ett minutt. I den siste delen, «Valg og overveielser om parterapi», ble fokuset rettet mot hvem paret rådførte seg med eller søkte veiledning hos, samt deres erfaringer med å oppsøke hjelp i ekteskapet.

3.1.4 Intervjuprosessen

Informantene mottok informasjonsskriv og samtykkeskjema i forkant av intervjuene. Samtykke ble innhentet skriftlig under hvert intervju. En felles «brifing» ble gitt for å informere om samtykke, taushetsplikt og muligheten til å trekke seg fra prosjektet når som helst (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 160). Videre ble anonymitetsprosedyrer forklart. For å unngå påvirkning av forventninger og forhåndsoppfatninger, ble formålet med intervjuene og studien tydelig klargjort og forklart (Kvale & Brinkmann, 2015). Videre ble redskapene for lydopptak presentert, og informantene fikk mulighet til å stille spørsmål. En sjekklister ble brukt som en veiledning for å dekke alle nødvendige punkter, og som en oppsummering av informasjonsskrivet som allerede var delt med informantene i forkant av intervjuene.

Intervjuene ble tatt opp ved bruk av godkjent diktafonapp på mobiltelefon via Oslomet. Alt som ble sagt ble tatt opp på diktafon-appen og ble transkribert ordrett i ettertid. Hvert intervju varierte i varighet fra 40 minutter til 1 time. Intervjuene ble gjennomført stort sett på norsk, med forklaringer på spansk ved behov underveis. Intervjuene ble arrangert uten forstyrrelser, i henhold til informantenes valg av tid og sted for gjennomføringen. Informantenes frihet til å velge sted antas å ha bidratt til opplevelsen av trygge omgivelser. Som intervjuer ble det forsøkt å skape en tillitsfull og trygg atmosfære, med sikte på å oppmuntre informantene til å dele sine erfaringer og tanker om temaet. Samtalene ble i hovedsak styrt av intervjuguiden, men med

fleksibilitet for å stille relevante oppfølgingsspørsmål basert på informantenes uttalelser. Dette ga informantene muligheten til å utdype og forklare sine opplevelser ved å gi eksempler.

Som en del av intervjuet ble det benyttet assosiasjonsmetodikk eller «free word association methodology», med formål om å utforske og få tilgang til deltakernes oppfatning og forbindelser med «vellykket ekteskap» (Church et. al., 1990; Nielsen og Ingwersen, 1999).

Denne metodikken brukes til å samle informasjon om folks oppfatninger, følelsesmessige tilstander og ordforråd assosiert med bestemte ord (Ibid). Assosiasjonsmetoden ble utført ved å gi deltakerne ordene «vellykket ekteskap» og be de fritt skrive ned alle ordene de kom på i ett minutt. Denne oppgaven avslørte informantenes tankeprosesser, emosjonelle tilstander og verbale minner i forbindelse med deres assosiasjoner til «vellykket ekteskap» (Nielsen og Ingwersen, 1999, s.17). Intervjuene ble avsluttet med en «debriefing», hvor intervjueren spurte informantene om de ønsket å legge til noe og om informantenes opplevelse av intervjuet (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 161).

3.1.5 Transkribering

Intervjuene ble transkribert kort tid etter gjennomføring. Transkribering handler om å gjøre muntlig samtale om til skriftlig tekst, med formål om at intervjusamtalen blir bedre egnet for videre analyse (Kvale & Brinkmann, 2015). Transkriberingsfasen har blitt beskrevet som «*nøkkelfasen*» i dataanalysen innen kvalitativ metodikk (Bird, 2005, s. 227 i Braun og Clarke 2006, s. 87). Før transkriberingen startet, ble hele intervjuet lyttet til for å «tune inn» på informantenes livsverden og for lettere å huske detaljer av intervjuet. Dette ga intervjueren enda mer nærhet til datamaterialet, slik Kvale og Brinkmann skisserer (2015). Nonverbale uttrykk som latter, samt «...» der det oppsto tenkepauser, ble inkludert i transkriberingen.

3.2 Analysering av data

Etter at dataene ble samlet inn og transkribert gjennom prosedyrene nevnt ovenfor, ble en tematisk analyse utført ved å følge Braun og Clarkes seks trinn (2006). Tematisk analyse kan beskrives som en metode for å identifisere, analysere og rapportere temaer i datamateriale ved å søke etter gjentatte mønstre av betydning (2006, s. 86). Den innledende fasen av analysen besto av å bli kjent med datasettet; dette ble oppnådd ved å lese gjennom transkripsjonene av intervjuene og lytte til lydopptakene gjentatte ganger. Denne prosessen ble videre gjentatt gjennom de forskjellige stadiene av dataanalysen (Kvale og Brinkmann, 2015). Ideer, tanker og mulige temaer ble notert underveis mens transkripsjonene ble gjennomlest. Å ta notater i forkant av første analysefase er i tråd med hva Braun og Clarke understreker som en integrert del av analysen (2006, s. 86).

I første fase gjorde forskeren seg enda bedre kjent med datamaterialet gjennom å aktivt lese transkripsjonene gjentatte ganger for å søke etter mønstre. Forskjellige fargetusjer ble benyttet for å markere mulige likheter, sammenhenger eller utsagn som utpekte seg i transkripsjonene. Lesing av datamaterialet gjentatte ganger var tidskrevende, men ble ansett som grunnlaget for resten av analysen (Ibid, s. 87). I denne fasen ble det tatt notater av mulige temaer for koding. Neste fase startet da forskeren opplevde å være godt kjent med datamaterialet og da forskeren hadde utarbeidet en liste med ideer om hva som utpekte seg i datamaterialet. Som anbefalt av Braun og Clarke ble det arbeidet systematisk med hele datamaterialet i denne fasen, ved å fokusere fullt og like mye på hvert dataelement og ved å identifisere interessante aspekter i dataelementene som kunne danne grunnlaget for gjentatte mønstre som kunne bli temaer (2006, s. 89). I denne fasen, ble innledende koder skapt ved å følge Braun og Clarkes kodingsråd. Ved å bruke fargetusjer og post-it lapper, ble segmenter av data identifisert ved å:

1. Kode for så mange mulige temaer/mønstre.

2. Inkludere mer data i kodeutdragene ved at noe av det som ble sagt før/etter utdraget ble tatt med, for å bevare sammenhengen (Bryman, 2001 i Braun og Clarke, 2006).
3. Kode individuelle utdrag av data i så mange forskjellige «temaer» som de passer inn i.

Da kodene ble identifisert, ble kodene matchet sammen med datautdrag som representerte kodene. Når datamaterialet var kodet og en oversikt over de forskjellige kodene var på plass, startet den tredje fasen. Her ble det forsøkt å sette alle temaer i kronologisk rekkefølge for å se etter sammenhenger mellom dem. I denne tredje fasen, startet analysen av kodene hvor de forskjellige kodene ble vurdert i kombinasjon med andre koder i forsøk på å danne temaer. Et tema fanger opp noe viktig om dataene i forhold til forskningsspørsmål, og representerer et visst nivå av mønstret respons eller mening i datamaterialet (Braun og Clarke, 2006, s. 82). Som et hjelpemiddel for å sortere de forskjellige kodene inn i temaer ble tankekart benyttet i en visuell representasjon, som anbefalt av Braun og Clarke (Ibid). I fjerde fase, ble temaene gjennomgått og avgrenset ved å kombinere sammenhengende temaer og fjerne de som ikke hadde tilstrekkelig støtte i datamaterialet (Braun og Clarke, 2006). Avgrensingen foregikk i to steg. Første steg besto i å vurdere alle utdragene for hvert tema og avgjøre om de dannet sammenhengende mønstre. For temaer som ikke ga et klart mønster, ble det vurdert om de kunne omformes til et nytt tema eller integreres i et eksisterende tema. Hvis ingen av disse alternativene var passende, ble temaet ekskludert fra analysen. Temaer som dannet klare mønstre, ble gjennomgått for å sikre at de var i harmoni med resten av datasettet.

Femte fase besto av å definere og navngi temaene. En viktig del av arbeidet i denne fasen besto av hva Clark og beskriver som å «definere og redefinere» temaer, hvor «essensen» av hva hvert tema handler om identifiseres (2006, s. 92). Her ble det utformet navn på temaene med underkategorier som hørte sammen med temaene i hovedkategoriene, og essensen i temaene ble definert. Braun og Clarke beskriver viktigheten av å kunne definere tydelig hva temaene er og hva de ikke er ved slutten av denne fasen (Ibid), noe som ble testet ved å beskrive omfanget

og innholdet i hvert tema i et par kortere setninger. Til slutt oppsto to hovedtemaer, med tilsvarende tre og fire undertemaer, som belyser latinamerikanske ektefellers opplevelser og erfaringer i et interkulturelt ekteskap.

Den siste fasen av Braun og Clarkes seks trinn for tematisk analyse handler om å presentere analysen i skriftlig form (Braun og Clarkes, 2006). I påfølgende kapittel; «Presentasjon av resultater og funn», presenteres funnene fra de innsamlede data. I femte kapittel blir utsagn fra informantene analysert og drøftet i lys av teori, litteratur og tidligere forskning. Funnene og kategoriene vil være grunnlaget for å besvare problemstillingene; de to hovedkategoriene er suksessfaktorene som påvirker oppfatningen av et vellykket ekteskap og navigasjonen av kulturforskjeller og kulturell tilpasning.

3.3 Etiske vurderinger

Ved forskning oppstår en rekke etiske dilemmaer. I kvalitativ forskning kan det være en spenning mellom ønske om å oppnå kunnskap og det å ta etiske hensyn (Kvale og Brinkmann, 2015, s. 98). Ettersom etiske problemstillinger er til stede gjennom hele forløpet av en intervjuundersøkelse, har forskeren vært oppmerksom på mulige etiske utfordringer helt fra begynnelsen av. Det første etiske hensynet var å søke godkjenning fra Sikt (tidligere NSD). Studien ble godkjent av SIKT (se vedlegg 2). I forkant av intervjuene mottok deltakere informasjonsskriv (se vedlegg 1), som ble utdypet muntlig ved oppstart av intervjuet. Videre har forskeren hatt stort fokus på å respektere deltakernes «*autonomi, integritet, frihet og medbestemmelse*» (Thagaard, 2018, s. 22). En studie av kvinner i interkulturelle ekteskap kan potensielt berøre sensitive eller personlige temaer, derfor har forskeren vært åpen for å justere forskningsdesignet og spørsmålene basert på deltakernes komfort og behov for å sikre en positiv forskningsopplevelse. Å sikre at deltakerne i studien har følt seg trygge, respektert og

ivaretatt, samtidig som høy etisk standard ble opprettholdt har vært en viktig prioritering i denne forskningen. Informantene har rett til at deres integritet beskyttes i intervju situasjonen, i analysen og i presentasjonen av datamaterialet. Informantenes integritet i analysedelen av studien omhandler etterrettelighet i forhold til intensjonen bak utsagn, hvor denne studien unngår å fremstille forskerens fortolkninger og meninger som om de tilhører informantene. Andre etiske hensyn studien har hatt fokus på omhandler blant annet informert samtykke og konfidensialitet (Kvale og Brinkmann, 2015, s. 104-106). Informantenes konfidensialitet har blitt ivaretatt ved å lagre opptakene på kryptert minnepenn og ved at transkripsjonene er blitt anonymisert. Forskningen skal beskytte informantenes personvern, og derfor har denne studien tildelt nummer til hver av informantene for å opprettholde anonymitet og forhindre gjenkjennelse. I tråd med dette vil intervjuopptak og transkripsjoner slettes når studien avsluttes.

3.4 Validitet, reliabilitet og generaliserbarhet

Validitet i forskningsstudier refererer til hvor nøyaktig og pålitelig et forskningsstudie måler eller undersøker det det er beregnet for, og vurderer hvorvidt metoden og datamaterialet egner seg til å undersøke og besvare problemstillingen som er definert i studien (Kvale og Brinkmann, 2015, s.276). Validitet handler dermed om å vurdere hvor nøyaktige og gyldige forskningsresultatene er. Validitet er en viktig komponent av forskningskvalitet fordi feilaktige eller upålitelige funn kan føre til uriktige konklusjoner og feilaktige anbefalinger. I denne studien har validitet blitt anvendt som et kontinuerlig kvalitetskontrollverktøy gjennom alle studiens stadier, og ikke som en «inspeksjon ved slutten av» studien (Ibid, s. 277). Til å begynne med, sørget forsker for at forskningsspørsmålene var tydelige og godt definerte, slik at studien kunne måle det studiet har til hensikt å måle. For å kunne få innsikt i hvordan latinamerikanske ektefeller opplever å være i et interkulturelt ekteskap og deres oppfatning av «et vellykket

ekteskap», ble semistrukturerte individuelle dybdeintervjuer valgt som datainnsamlingsmetode. Semistrukturerte individuelle dybdeintervjuer er gyldige måleverktøy når de er nøye planlagte, utformet og utført i tråd med forskningens mål og behov. Forskeren har nøye tilrettelagt intervjuguiden for å sikre relevansen av spørsmålene for å måle studiens hensikt. Intervjuene ble grundig planlagt, og utvalget av informanter ble valgt for å være representativt for studiens mål. Forskeren har også vært oppmerksom på intervjuteknikker, inkludert spørsmålsstilling, aktiv lytting og oppmuntring til informantene for å sikre valide svar.

Reliabilitet i forskning refererer til graden av stabilitet, pålitelighet og konsistens av forskningsresultater. Reliabilitet har med oppgavens troverdighet å gjøre og omhandler hvorvidt studiens resultat kan reproduseres på senere tidspunkter av andre forskere (Kvale og Brinkmann, 2015). Det er viktig å opprettholde reliabilitet for å sikre at forskningsresultatene er pålitelige og kan stoles på. Reliabilitet er knyttet til hvordan intervjuene ble utført, transkriberingen av data og analyseprosessen. I denne oppgaven har det blitt gjort bevisste tiltak for å sikre at resultatene er pålitelige og kan gjenskapes. For å oppnå dette, ble datainnsamlingen forsøkt standardisert ved å gjennomføre intervjuene omtrent på samme tidspunkt på dagen og i like fysiske miljøer. Videre er oppgaven detaljert i beskrivelsen av datainnsamling og analytiske metoder, noe som gir andre forskere muligheten til å evaluere og gjenskape studien. Under transkriberingen av intervjuene ble ordlyden nøyaktig gjengitt, uten påvirkning fra forskerens egne forhåndsoppfatninger. I analysen har forskeren også vært svært forsiktig med å ikke legge til sin egen tolkning i datamaterialet. Generaliserbarhet refererer til i hvilken grad resultatene og funnene fra en studie kan utvides til å gjelde for en bredere populasjon eller lignende situasjoner enn de som ble undersøkt. På grunn av det begrensede antallet informanter i denne studien, er det utfordrende å generalisere funnene til en større populasjon. I stedet har denne studien som mål å belyse unike perspektiver som kan gi innsikt i hvordan latinamerikanske ektefeller opplever interkulturelle ekteskap og deres oppfatning av hva som utgjør et «vellykket ekteskap».

4. Presentasjon av resultater og funn

Det følgende kapittelet inneholder hovedfunnene og resultatene av denne studien, presentert i to overordnede seksjoner. Braun og Clarke understreker viktigheten av å legge frem funnene på en konsis, logisk og ikke repeterende måte med formål om å få fram informantenes fortellinger (2006, s. 93). Informantenes egne fortellinger danner grunnlaget for presentasjonen av funnene, som har blitt ekstrahert fra intervjuene og systematisert under passende overskrifter. Den første delen presenterer suksessfaktorene som påvirker oppfatningen av et vellykket ekteskap blant latinamerikanske ektefeller. Temaene som blir presentert inkluderer kommunikasjon, emosjonell integritet, kvalitetstid og følelsesmessig nærhet. Den andre delen presenterer navigasjonen av kulturforskjeller og kulturell tilpasning, med stadiene fra det innledende kulturmøtet til tilpasning til norsk kultur. Videre presenteres mestringsstrategiene som blir benyttet for å håndtere kulturvariasjoner og vedlikeholde sterke parforhold. Disse to delene reflekterer informantenes erfaringer og opplevelser med det formål å besvare problemstillingene på den mest hensiktsmessige måten. Dette er de sentrale funnene i denne forskningen og de vil bli analysert i den påfølgende drøftende analysen i neste kapittel:

4.1 Tanker om ekteskap og suksessfaktorer

4.1.1 Kommunikasjon som hjørnesteinen

God kommunikasjon ble fremhevet som hjørnesteinen i et vellykket ekteskap og ble nevnt av alle informantene. Informantenes erfaringer understreker hvor avgjørende åpen og ærlig kommunikasjon er for å etablere et solid fundament for suksess i ekteskap. Som en informant presist uttrykte det; *«Kommunikasjon er jo alfa og omega i alle relasjoner, men spesielt viktig i*

ekteskapet» (Informant 1). Andre informanter styrket denne oppfatningen ved å forklare hvordan god kommunikasjon påvirker ekteskapet; «*God kommunikasjon føler jeg er grunnlaget for alt annet da.. når vi snakker forbi hverandre og ikke er nysgjerrige eller tar oss tid til å prøve å forstå så går det jo ikke så bra*» (Informant 6), «*Uten god kommunikasjon funker ikke ekteskapet*» (Informant 3) og; «*for oss er god kommunikasjon helt avgjørende*» (Informant 7). En annen delte; «*Hvis det har vært problemer mellom oss, så var det på grunn av kommunikasjon*» (Informant 2). En annen forklarte betydningen av kommunikasjon slik; «*...det å kunne kommunisere på en sånn måte at begge føler oss sett og hørt.. det er skikkelig viktig tenker jeg for å ha et vellykket ekteskap*» (Informant 5).

En annen dimensjon av denne kommunikasjonen, dreier seg om betydningen av morsmålet og at mannen snakker spansk. En informant uttrykte; «*Jeg vil si at hans evne til å snakke spansk var en stor del av det som fikk oss til å bli nærmere hverandre. Da følte jeg at jeg kunne kommunisere mer åpent med han, mer som jeg vanligvis gjør på en måte, uten å tenke så mye over det*» (informant 4). Andre informanter delte; «*... vi snakker jo mye på spansk, det skaper en nærhet som er viktig for meg da*» (Informant 1), og; «*Det at han snakker spansk betyr jo masse, da får han kommunisert med familien min også*» (Informant 5). Blant ektemenn som ikke snakket kvinnens morsmål fra før, trekkes det frem at de har lært eller er i en prosess hvor de lærer; «*Han kan litt, og skjønner mer enn han prater*» (Informant 3), «*han holder på å lære, og snakker ganske mye spansk allerede*» (Informant 6) og; «*det var helt fantastisk og utrolig, at han lærte spansk så bra og jeg tror at han snakker bedre spansk nå enn det jeg snakker norsk. Alle er veldig imponert over mannen min for han lærte spansk så bra*» (Informant 7).

4.1.2 Emosjonell integritet og verdibaserte praksiser

Ærlighet ble også betraktet som en avgjørende faktor, og informantene understreket at tillit og trygghet styrkes når de vet at partneren er ærlig. Som en informant uttrykte det; «*Ærlighet føler*

jeg er noe jeg setter pris på alltid... hvis jeg vet at han er ærlig, så trenger jeg ikke å tvile litt på "mener han det?" eller "kanskje han sa det men tenkte på noe annet?" eller "hva gjør han nå?"» (Informant 4). Andre informanter forklarte det slikt; «*Ærlighet... Det gir meg trygghet, og jeg trenger ikke å tvile på partneren min*» (Informant 1), og; «*At han er ærlig... at vi er begge ærlige er kjempeviktig*» (Informant 5). En annen informant forklarte hvordan tillit og respekt var av stor betydning; «*Når du stoler på mannen din sånn at du kan være 100% ærlig, da utvikler du også en sånn respekt for han og for deg selv vil jeg si*» (Informant 3).

Gjensidig respekt og toleranse ble også fremhevet for et vellykket ekteskap. En informant uttrykte; «*i et vellykket ekteskap så har vi begge respekt for tanker, ønsker og behov, og vi aksepterer å ikke være enige om alt*» (Informant 3), og en annen la til; «*Det at han respekterer meg og jeg han... det er kjempeviktig tenker jeg*» (Informant 5). Videre sa informanter; «*Toleranse har definitivt hjulpet oss til å forstå hverandre bedre*» (Informant 1) og «*Han er veldig tolerant, det er veldig viktig for at vi skal ha det bra*» (Informant 7). Videre understreke flere av informantene betydningen av å ha Gud i sentrum for ekteskapet, «*Det har veldig mye å si det å ha Gud i sentrum, det føler jeg er det viktigste for det fører til flere ting som ærlighet og våre prinsipper og det å ikke være utro..*» (Informant 4). En annen informant uttrykte det slikt; «*Å ha Gud i sentrum av ekteskapet vårt... ja, det er fundamentet og grunnlaget for at vi skal ha det bra sammen. Ut i fra dette kommer alt annet bra i ekteskapet*» (Informant 3). En annen la til; «*Gud i sentrum av ekteskapet vårt opplever jeg gjør ekteskapet vårt sterkere*» (Informant 6).

4.1.3 Kvalitetstid og emosjonell nærhet

I tillegg nevnte flere informanter viktigheten av å tilbringe kvalitetstid sammen som et par. Dette inkluderte alt fra romantisk date til daglige rutiner som styrket båndet mellom dem. En sa; «*Vi elsker å være sammen.. vi liker å spise god mat, kose masse, ligge i sengen og se på tv, bare være hjemme oss to*» (Informant 7), og en annen la til; «*jeg tenker at kvalitetstid er viktig i*

vennskap og andre relasjoner som en prioriteter.. så kvalitetstid som ektepar er da enda viktigere» (Informant 1). Gleden og lykken som begge parter følte seg i hverandres selskap, selv i små, daglige øyeblikk, ble vurdert som viktig for å opprettholde et sunt forhold; «for oss er det ikke de store øyeblikkene... jeg føler vi er vellykket når vi har kvalitetstid i hverdagen, når vi danser på kjøkkenet eller koser på sofaen» (Informant 3), en annen la til; «Hverdag... fordi jeg føler at det er der et fint ekteskap skjer på en måte da» (Informant 5). For en annen informant, var tid sammen i hverdagen en måte å være vellykket på som hun ikke hadde vurdert slikt før; «Før så jeg veldig frem til ferier vi skulle på og sånne spesielle «events».. så har jeg på en måte skjønt at selv om det er fint og bra for forholdet å gjøre sånt, så er hverdagen størst og når vi har det bra sammen i hverdagen og nyter tiden sammen, da har vi det best» (Informant 6).

4.1.4 Ekteskapets Triade: Kjærlighet, Glede og Trygghet

På følelsesmessig nivå var kjærlighet og følelsesmessig tilfredshet fundamentale elementer i informantenes forståelse av et vellykket ekteskap. Mange betraktet kjærlighet som kjernen i deres forhold og sa; «...et vellykket ekteskap er kjærlighet.. det at begge virkelig elsker hverandre» (Informant 3), «Kjærlighet er jo den viktigste ingrediensen i ekteskap...» (Informant 1) og; «Kjærlighet er også kjempeviktig, uten kjærlighet er det liksom ingen ekteskap» (Informant 5). En annen informant uttrykte, «Vi lever ut... spesielt kjærlighet» (Informant 7). Denne informanten forklarte kjærlighet gjennom eksempler; «Mannen min er veldig detaljorientert, og han kommer alltid med gaver til meg. Vi gjør sånt begge to. Det å gjøre ting for den andre er også kjempeviktig... og uten forventninger fra den andre, vi gjør det bare fordi vi ønsker å gjøre hverandre glad... det er kjærlighet» (Informant 7). En annen informant la til; «Kjærlighet er ikke bare en følelse, men også et verb og et valg vil jeg si» (Informant 6).

Tilsvarende ble følelser som lykke, glede og latter vurdert som viktige komponenter av suksess. Flere informanter understreket betydningen av lykke; «Et par som smiler og utstråler glede, da

tenker jeg at paret har det veldig bra sammen» (Informant 1), «I et vellykket ekteskap er begge lykkelig av å ha hverandre og være sammen» (Informant 3) og; «det å føle glede sammen på en måte.. ja, da er man vellykket» (Informant 5). Som en annen uttrykte det, «Lykke; jeg føler at.. når begge er virkelig happy liksom, det er når jeg er glad av å ha han, og han er glad av å ha meg, og vi trenger ikke noe mer enn det på en måte... vi finner lykken i små øyeblikk uansett hva som skjer rundt oss» (Informant 4). I tilknytning til å føle glede, ble latter nevnt som et viktig aspekt i et vellykket ekteskap; «Vi ler masse... jeg synes at det å le er kjempeviktig i ekteskap fordi det gir glede til relasjonen» (Informant 7). En annen sa; «Jeg tenker at latter er blitt en viktig del av hvorfor vi har det så fint sammen, eller kanskje det er mer et resultat... jeg tenker at et bra ekteskap består av mye glede og latter, og at man kan være seg selv og tulle og sånt» (Informant 6). En informant la til latter på slutten av beskrivelsen på et vellykket ekteskap; «...også det å le med hverandre. Ja, latter er en del av å være lykkelige sammen» (Informant 3).

På et annet nivå handlet opplevelsen av trygghet og tillit om å føle seg elsket og beskyttet, noe som var avgjørende for å dele tanker og følelser åpent og ærlig med partneren. Flere informanter uttrykte at de følte seg trygge på partneren sin; «*jeg føler meg veldig trygg på mannen min og til at ekteskapet vil vare» (Informant 3). Som en annen informant forklarte; «Å føle seg elsket og trygg, føler jeg er litt knyttet sammen... det føler jeg er nøkkelen til å ha et vellykket ekteskap og ha et sted hvor du føler deg trygg. Jeg kan være ærlig med han, og det går greit for det er et trygt sted å dele mine tanker og meninger» (Informant 4). En annen uttrykte; «jeg føler meg veldig trygg rundt han og deler alt av tanker og følelser» (Informant 6). En av informantene forklarte det slik; «han liker å passe veldig godt på meg» (informant 7).*

Følelser, handlinger, og fysisk nærhet spilte en betydningsfull rolle i flere av informantenes forståelse av hva som utgjør et vellykket ekteskap; «*i et vellykket ekteskap er det mye kyssing og kos» (Informant 1). Andre delte; «det å sitte inntil hverandre eller at jeg sitter på fanget hans, det å holde hender når vi er ute og det å kysse ofte... ja, det er viktig» (Informant 3), og;*

«jeg trenger flere klemmer, kyss og kos... jeg tror dette er en viktig for ekteskapet.. å være mer sånn fysisk» (Informant 5). En annen la til; «også.. masse kyssing, jeg elsker å kysse mannen min og være fysisk» (Informant 7). En annen informant påpekte hvordan par som uttrykte fysisk nærhet kunne ofte bli betraktet som vellykkede i henhold til hennes hjemkultur; «fordi vi er veldig kjærlige med hverandre og gir klemmer og kysser... og hvis du ikke ser det i et ekteskap, så tenker du oi, går det bra med de?» (Informant 4).

4.2 Navigering av kulturforskjeller og kulturell tilpasning

Denne delen presenterer informantenes erfaringer med å navigere i interkulturelle forhold, og hvordan kulturelle forskjeller har skapt utfordringer. Datamaterialet gir også en dypere forståelse av hvordan par i interkulturelle ekteskap håndterer disse utfordringene gjennom strategier de benytter som presenteres mot slutten av denne delen.

Informantenes erfaringer med å håndtere kulturforskjeller i interkulturelle ekteskap avslører krevende utfordringer i deres ekteskap. For eksempel delte en informant hvordan kulturelle forventninger var en kilde til konflikt i de tidlige stadiene av ekteskapet; «Det har vært veldig tøft. Det er ikke noe enkelt. For det første, så hadde vi to mange tanker som var felles. Men veldig mange som ikke var felles. Men når vi kommer på kultur... jeg hadde ikke noe sånn veldig stor forventning, men samtidig så forventer vi alle noe... og de første tre årene så var det bare å kjempe. Noen ganger mot hverandre, noen ganger mot han og han mot meg for vi skjønnte ikke... hvordan vi skulle gjøre ting» (Informant 2). En annen informant delte en opplevelse om hvordan ulike språklige praksiser, inkludert bruken av pronomener, skapte usikkerhet om fellesskapet i begynnelsen av forholdet. Hun forklarte; «mannen min sa alltid i starten «æ» mens jeg sa «vi» og «oss». Så har jeg jo hørt at alle andre i familien hans snakker sånt også, så jeg tenkte kanskje det var dialekt eller noe... men jeg følte liksom ikke at vi var på lag da, når

han alltid sa «æ» om ting og situasjoner som gjaldt oss begge og jeg tenkte han kunne sagt «vi» eller «oss» fordi jeg ville jo sagt det» (Informant 6).

Videre illustreres hvordan tilgivelse kan ha dypere kulturelle implikasjoner og utfordringer; «Når han sier unnskyld, er det ikke lett for meg å bare godta det. Så det er noe som jeg har måtte lære og som jeg lærer fortsatt når han ber om unnskyldning at jeg skal prøve å gjøre det. For oss er det veldig viktig, veldig viktig» (Informant 4). En annen informant delte hvordan kulturforskjeller kunne påvirke beslutningsprosesser og forventninger om å bli tatt vare på; «Jeg er veldig vant til at menn i min familie bare bestemmer ting på en måte, ikke på en sjefet måte... Det at han spurte meg "hva vil du?".. vi følte at det var litt mer norsk fordi damene her bestemmer veldig mye, og er veldig selvstendige og ikke det at jeg ikke er det, men det er kulturforskjell..» (Informant 4). Forskjeller i kommunikasjonsstil var også tydelige. Som en informant uttrykte; «når det kommer til hvordan vi snakker om ting som kanskje er vanskelig eller ubehagelig.. for i hjemlandet, pakker vi veldig inn ting når vi skal si noe sånt mens han er veldig direkte og det var jeg ikke vant til i starten. Da ble jeg litt sånn overrasket over at man bare kunne si ting sånn uten å pakke det veldig inn da» (Informant 6). En annen sa; «... det å være direkte og være litt mer mild på ting... jeg føler at vi er mer sånn at vi kan pynte ting veldig mye sånn at det ikke høres sånn "du må endre dette". Mens han er veldig direkte på ting og det har vært en liten forskjell som kan knyttes til det å være veldig emosjonell og det å være effektiv på ting» (Informant 4).

4.2.1 Innledende kultur møte: Bli-kjent fasen

Kvinnenes opplevelse av å være i et interkulturelt ekteskap, er preget av å bli godt kjent med hverandre og ektefellenes familier. En informant beskriver det som følger: «Vi brukte mye tid på å bli godt kjent, vil jeg si, og reflektere over store og små spørsmål. Vi ble kjent på et dypere

nivå og fikk en annen type nærhet til hverandre. Vi tilbrakte også mye tid sammen i denne fasen, og det er jeg glad for» (Informant 6). En annen forteller; «Vi brukte masse tid sammen, bare oss to. Da vi reiste til (hans hjemsted) sammen i en bil, så var det bare å prate om alt mulig... Jeg tror det var noe som brakte oss nærmere og sørget for at vi ble et par. Det var veldig personlige samtaler» (Informant 4).

For kvinnene som bodde i Latin-Amerika da de ble kjent med sine ektemenn, ble det spesielt viktig å reise til Norge og bli kjent med ektefellens familie. En av de forklarte; «Jeg ble kjent med han, og deretter kom jeg til Norge og ble kjent med familien hans...det måtte jeg» (Informant 1). En annen beskriver hvordan deres forhold utviklet seg på denne måten; «Vi ble kjent med hverandre, begynte å snakke om å bli kjærester. Jeg kom til Norge for å besøke han og familien hans, og da bestemte vi oss for å bli kjærester» (Informant 2). Det er imidlertid verdt å merke seg at kvinner som kom til Norge fra Latin-Amerika, møtte utfordringer som preget denne fasen, som en informant påpekte; «for oss var det veldig vanskelig i starten etter at jeg kom til Norge, for jeg ikke oppholdstillatelse så enkelt og i tillegg ble ikke utdanningen min fra hjemlandet godkjent her» (Informant 1) og; «Jeg måtte vente 1,5 år... jeg kunne ikke forlate Norge, jobbe eller studere. Vi måtte til slutt ansette en advokat for å hjelpe oss med denne situasjonen. Det var veldig vanskelig for oss i begynnelsen» (Informant 7).

4.2.2 Kulturelle oppfatninger: Utroskap og Skilsmisse

Mange informanter uttrykte ambivalens knyttet til ekteskap før de møtte sine ektemenn. De som hadde tidligere tvil om ekteskap, endret synspunkt sine etter å ha funnet den rette personen. Som en av informantene formulerer det; «Jeg trodde at ekteskap ikke var noe for meg... det var noe som ikke var ekte før jeg traff han. Men når jeg traff mannen min, alt forandret seg» (Informant 2). En annen delte lignende erfaringer; «jeg ville ikke gifte meg

egentlig... jeg tenkte at jeg ikke passet til det... frem til jeg traff mannen min og forstod at ekteskap føltes riktig med han» (Informant 5). En forteller det slikt; «Jeg hadde litt blandet tanker og følelser... jeg var litt usikker på om ekteskap var for meg en stund. Helt til jeg møtte mannen min, da fikk jeg håp igjen.. om at ekteskap kunne være noe for meg og at vi skulle få det til...» (Informant 6).

En gjennomgående tematikk som trer frem når informantene deler sine erfaringer knyttet til ekteskap, er deres frykt for utroskap og skilsmisse. For eksempel delte to informanter om tidligere erfaringer med utroskap, og hvordan dette hadde påvirket tilliten til menn; «Min tidligere kjæreste.. han var utro, og det har jo preget meg og har på en måte gjort noe med den tilliten jeg har hatt til menn etter det da» (Informant 1), og en annen delte; «Jeg opplevde et... det var veldig vanskelig for meg.. men fra et tidligere forhold, opplevde jeg en veldig vondt tillitsbrudd, så jeg har vel engstet meg for utroskap i parforhold etter dette...» (Informant 6). En annen informant hadde lignende erfaringer og delte hvordan hennes syn på ekteskap endret seg etter å ha møtt den rette; «Før det så hadde jeg en kjæreste som var utro mot meg, akkurat som pappaen min mot mammaen min og da visste jeg at jeg ikke skulle gifte meg. Men når jeg traff mannen min, alt forandret seg» (Informant 2).

Flere av informantene kom fra familier der foreldrene var skilt; «mine foreldre ble jo skilt på grunn av utroskap, og det har påvirket meg og påvirket tilliten jeg har hatt til menn etterpå» (Informant 1), og en annen sa; «Jeg hadde ikke lyst å gifte meg, og det var fordi jeg kommer fra en familie hvor foreldrene mine ble skilt da jeg var ung fordi pappa var utro mot mamma. Så jeg var sikker på at jeg ikke skulle gifte meg før jeg traff han...» (Informant 2). Informanten forklarte; «I hjemlandet så er det veldig mange i familien som er skilt, ikke sant? Da har vi damene inni oss at de skal være utro, ikke sant? Og det er ikke samme kultur her. Her er det sånn.. du ser mindre. Men i hjemlandet er det nesten sånn at det skal skje, ikke sant? Du tror

ikke på mannen din. Jeg har jo venner i hjemlandet, så selv om noen av de er veldig gode, men konene tenker han skal være utro eller gjøre noe som ikke er bra» (Informant 2).

Noen informanter var bekymret for å gjenta familiemønstrene i deres egne ekteskap. De hadde et ønske om å unngå skilsmisse og forbedre sine egne forhold; *«En (tanke) som var ofte i hodet mitt, og som er av og til også der er det å... Det er litt morsomt for det handler ikke om ekteskap, men det handler om å bli skilt. Men det er jo fordi mine foreldre ble skilt, det er... noe som jeg var kanskje litt redd for før jeg ble gift» (Informant 4).* En informant sa; *«Mannen min kommer også fra foreldre som er skilt, og ingen gode rollemodeller på lykkelige ekteskap eller parforhold. Så jeg var litt redd en stund, for at vårt utgangspunkt skulle liksom bestemme fremtiden og at vi skulle også bli skilt» (Informant 6).*

Andre ble inspirert til å la foreldrenes ekteskap bli et utgangspunkt for læring i eget ekteskap; *«jeg har vært veldig tett på mamma og har hørt mye av det som skjedde i hennes ekteskap. Så det å prate om ting jeg så var viktig for henne... noen av tingene som var grunnen til hvorfor det ble som det ble mellom de... alle de små tingene jeg tenkte var et problem i mine foreldres ekteskap, det tenkte jeg på før jeg giftet meg for å prøve å ikke gjøre det sånn eller prøve å gjøre det litt bedre, og lære av..» (Informant 4).* Flere av informantene fornyet deres tro på ekteskapet. En uttrykte det slik; *«jeg vil jo si at jeg fikk et nytt perspektiv på en måte... jeg tenkte at nå skal jeg ikke være som foreldrene mine... i mitt ekteskap skal jeg gjøre ting annerledes enn de» (Informant 3).* I tillegg var det flere vendepunkter i informantenes liv. Noen informanter begynte å se på ekteskap som en mulighet til suksess da de ble kjent med positive eksempler på ekteskap, spesielt blant sin ektemanns familie. For eksempel, en informant uttrykte; *«Jeg ble kjent med familien hans... Han er nummer fire av fem barn og alle de andre var gift før han, så jeg så at det var veldig fint også jeg begynte å tro igjen på ekteskap og at det er noe som en kan prøve seg på» (Informant 2).* Denne informanten opplevde en fornyet tro på

ekteskapet. En annen informant sa; «*I hans familie forblir par gift... jeg tenkte at vi også kan få det til*» (Informant 5).

4.2.3 Tilpasning til kulturelle aspekter: Egentid

Noen av informantene kommenterte hvordan deres partners norske bakgrunn førte til nye perspektiver på likestilling i ekteskapet. For eksempel, delte informantene om en praksis som hun var ukjent fra hjemlandet. En av informantene forklarte; «*For meg var det kjemperart hvordan mannen min bare skulle ut alene uten meg, sånn er det ikke i hjemlandet*» (Informant 1), og en annen la til; «*Han er norsk og han er vant til å gå ut alene uten å ta meg med på ting, så han kunne bare gå ut og jeg skulle bare være hjemme alene. Det var et stort sjokk for meg, for det er ikke sånn i hjemlandet. Vi er gift, og vi skal gå ut sammen*» (Informant 2). En annen delte; «*jeg synes det var uvant hvordan i Norge... parene har måte mer åpenhet og gjør ting alene*» (Informant 5). En av informantene delte prosessen knyttet til dette; «*Vi kranglet mye om dette. Han ble irritert fordi han ikke forstod hvorfor jeg skulle bestemme om han kunne dra ut eller ikke. Han ønsket ikke at jeg skulle bestemme det for han. Men etter hvert begynte jeg å forstå at han trengte egentid. Jeg prøvde også å forklare på en annen måte at jeg ikke ønsket å være alene så lenge... Til slutt ble vi enige om at han kunne dra ut, men ikke så ofte*» (Informant 2). En annen deler; «*Det var ikke bare enkelt å forstå dette med egentid.. det var nytt for meg*» (Informant 5), og «*Det at han skulle ut alene uten meg, var merkelig.. og nytt*» (Informant 7).

Dette så ut til å være spesielt gjeldene blant kvinnene som flyttet fra Latin-Amerika til Norge i etterkant av å ha giftet seg med en norsk mann. Kvinnene som møtte mannen sin i Norge, delte ikke de samme erfaringene. Fra denne tiden, delte en informant: «*Jeg kunne ikke norsk, kunne ikke engelsk, hadde ingen venner, hadde ingen familie her. Han hadde alt, familie, venner og språket*» (Informant 2). «*I begynnelsen snakket jeg lite norsk og enda mindre engelsk. Det var*

derfor vanskelig å bli kjent med mennesker og etablere et nettverk. Jeg forsto ikke helt hvordan ting fungerte her på den tiden» (Informant 1). «Jeg følte meg ensom uten venner og familien, og mannen min hadde alle sine her. Det var vanskelig i starten...» (Informant 7).

4.2.4 Mestringsstrategier for navigering av kulturvariasjoner

I tillegg til å håndtere kulturforskjeller har informantene implementert ulike mestringsstrategier. En informant påpeker viktigheten av å være tydelig og uttrykke sine ønsker i ekteskapet; *«Jeg må være flinkere å forklare og han må være flinkere å bruke ord for å si at det er dette jeg vil» (Informant 2). En annen informant beskriver deres tilnærming til kommunikasjon og beslutningstaking i ekteskapet. Hun forklarer hvordan tidligere diskusjoner har ført til forståelse og mer effektiv kommunikasjon i forholdet; «Vi har egentlig bare pratet om det.. jeg føler at det har gjort en endring at vi har pratet om det, for da er vi bevisst... Det er liksom mer tydelig når den situasjonen kommer opp, at jeg tenker at okay det er her vi er litt forskjellige også tenker jeg litt på han og han tenker litt på meg om hvordan vi tenker annerledes. Det føler jeg kanskje gir oss litt mer forståelse på hva den andre forventer..» (Informant 4). En annen la til en endring knyttet til tillit; «En forskjell er at man kan tro.. På andre. Du kan tro på når noen snakker at de sier sannheten, noe som ikke er det samme i hjemlandet. Da skal du være forsiktig med hva du tror på» (Informant 1).*

Videre påpekte en informant betydningen av å snakke om kommunikasjon og tilpasse seg ulike kommunikasjonsstiler; *«Vi pratet mye om det, for det har jo vært vanskelig noen ganger og... det har hjulpet oss å snakke om hvordan de forskjellige måtene å kommunisere er og hva de måtene oppnår på en måte... jeg har blitt mer bevisst på de gangene jeg skulle pakke samtaler veldig inn da, og øvd egentlig på å være mer direkte. Jeg har opplevd at det beste og mest effektive er å si hva jeg tenker, vil og trenger til mannen min da i stedet for å snakke på en sånn*

måte at han må gjette eller at jeg skal forvente at han bare må vite og nesten være litt sånn tankeleser (Informant 6). En annen informant sier: «Også hjelper det oss at vi prater om det, for da har jeg tenkt litt mer på hvordan det er fra hans perspektiv og han har tenkt litt mer på hvordan det er for meg og sånt da..» (Informant 1). En annen informant sa; «... vi brukte mye tid på å snakke om dette før vi giftet oss og bestemte oss for at vi skulle få det til da» (Informant 5).

Blant mestringsstrategiene og det informantene opplever har funket godt i ekteskapet, delte informantene betydningen av å vente med å få barn til de var grundig kjent som enkeltindivider og som et par. En informant formidler betydningen av å vente med å få barn til de var grundig kjent som enkeltindivider og som et par. Hun forklarer; «...det som vi gjorde veldig bra var at vi bestemte at vi ikke skulle få barn før vi var på en måte venner og da hadde vi.. Vi reiste veldig mye sammen for å bli godt kjent med hverandre, før vi skulle få barn...det var veldig bra at vi bestemte oss for å ikke få barn før vi ble ett. Vi skulle bli ett, og få lov å være tre etterpå» (Informant 2). En annen forteller; «for oss var det viktig å bli ordentlig godt kjent med hverandre, før vi i det hele tatt vurderte å starte familie» (Informant 3). Videre avslører informantenes erfaringer en kontinuerlig innsats for å styrke deres ekteskap; «jeg føler at vi prøver alltid å leve med det i tankene våre» (Informant 4) og; «Det varierer i forskjellige sesonger, men vi prøver alltid, og det er det viktigste, tenker jeg... at... ja, at vi to prøver og gjør en innsats for å ha det så bra som mulig sammen, og at vi er bestemt på at dette skal vi få til» (Informant 6). Parene er også proaktive med hensyn til å søke hjelp og råd; «...vi har det bra nå. Det er sant at vi er fortsatt på kurs, og treffer andre som kan hjelpe oss, men vi er ikke på steder vi krangler og vi skylder på hverandre. Men vi skjønner at vi trenger å snakke med noen for at det skal bli bedre, ikke sant?» (Informant 2).

5. Drøftende analyse

Formålet med studien var å oppnå en dypere forståelse av latinamerikanske kvinners perspektiver og erfaringer i interkulturelle ekteskap med norske menn, samt deres oppfatninger av hva som utgjør et vellykket ekteskap. Dette emnet er av økende interesse, da interkulturelle parforhold blir stadig vanligere og dermed øker sjansen for å møte slike par i en familieterapeutisk sammenheng. I studien har jeg valgt å forene analysen og drøftingen av funnene i dette kapittelet for å tydeliggjøre den tette sammenhengen mellom analyse, tolkning og drøfting av resultatene. Målet med dette kapittelet er å gi svar på studiens forskningsspørsmål ved å vurdere hovedfunnene i sammenheng med tidligere forskning, samt systemteori og kulturtilnærming. Kapittelet er strukturert i samsvar med studiens to forskningsspørsmål:

5.1 Hvordan oppfatter latinamerikanske kvinnelige ektefeller som er gift med norske ektefeller et «vellykket ekteskap»?

Funnene avdekker at kommunikasjon mellom partnerne spiller en sentral rolle i forståelsen og oppfatningen av et vellykket ekteskap. Å kunne uttrykke seg fritt, dele følelser og leve ut felles verdier samt forstå hverandre emosjonelt, er knyttet til en dypere oppfatning av et vellykket ekteskap blant kvinnene. I tråd med systemteori og familieterapi er effektiv kommunikasjon kritisk for å skape emosjonell integritet og bedre forståelse mellom partnerne i et romantisk forhold (Johnsen & Torsteinsson, 2012). Ut fra et systemperspektiv hvor det interkulturelle ekteparet er et system, bidrar kommunikasjonen i dette systemet til å opprettholde de eksisterende strukturene og mønstrene. Den gir partnerne retningslinjer for hvordan de skal opptre innenfor systemet og opprettholder dermed systemets stabilitet. God kommunikasjon spiller en avgjørende rolle i informantenes forståelse av vellykkede ekteskap, og en sentral del

av denne kommunikasjonen ser ut å dreie seg om behovet for at mannen snakker spansk, et aspekt som også påvirker deres tilpasning til en ny kulturell kontekst. Studiens funn viser at språk spiller en avgjørende rolle i hvordan oppfatninger om ekteskap bygges og fungerer som en bro mellom kulturer. I studien ble det tydelig hvordan språkkunnskaper kan ha en dyp innvirkning på kommunikasjon og nærvær i et interkulturelt forhold, og hvordan evnen til å lære hverandres språk kan styrke forholdet. Partnerens evne til å snakke informantens morsmål, ble ansett som en avgjørende faktor for å bygge nærmere bånd. Det å kunne uttrykke seg og sine følelser på sitt eget morsmål, virker å fremme en bedre forståelse og blir betydningsfullt for kvinnene i studien. Når det følelsesmessige kan kommuniseres på morsmålet, bidrar dette til en økt forståelse mellom partnerne. Blant ektefellene som ikke snakket kvinnens morsmål flytende enda, ble innsats i å lære språket meget verdsatt.

I tråd med Berry's teori viser studiens funn at parene tilpasser seg hverandres kulturer, på en måte som lar dem forstå og bruke hverandres måter å kommunisere på for å opprettholde et harmonisk forhold (1992; 1997; 2003). Denne kulturelle tilpasningen bidrar til oppfatningen av et vellykket ekteskap, da den gjør det mulig for dem å oppnå emosjonell integritet og verdibaserte praksiser i samsvar med begge parters verdier og forventninger. Funnene fra studien indikerer at det å leve ut troen, være ærlige og tolerante er viktige aspekter av hvordan kvinnene oppfatter et vellykket ekteskap.

Videre viser funnene at kvalitetstid og emosjonell nærhet spiller en avgjørende rolle i hvordan latinamerikanske kvinnelige ektefeller oppfatter et vellykket ekteskap. Gjennom funnene i studien blir det tydelig at disse aspektene er dypt integrert i deres interkulturelle forhold ved at de legger stor vekt på å tilbringe tid sammen og opprettholde en dyp følelsesmessig forbindelse. Dette inkluderer hverdagslige aktiviteter hvor de tilbringer tid i hverandres selskap uten distraksjoner. Disse øyeblikkene av kvalitetstid fremstår som avgjørende for å styrke

båndet mellom partnerne og opprettholde en følelsesmessig nærhet som er fundamental for deres oppfatning av et vellykket ekteskap. Språkssystemisk teori kan være avgjørende for å organisere og uttrykke begrepene «kvalitetstid». Partnerne bruker språket til å uttrykke følelser og behov for å tilbringe tid sammen, og dette hjelper til å styrke deres oppfatning av hva som gjør et ekteskap vellykket. Språket gir en ramme for å forstå og uttrykke disse viktige aspektene av et vellykket ekteskap. Kulturell tilpasning og interkulturell kommunikasjon kan også påvirke hvordan kvalitetstid oppfattes og kan spille en rolle i hvordan de balanserer fellestid og egentid. Spesielt blant kvinnene som er nyinnflyttet til Norge, var dette et tema. Dette kan vise hvordan den kulturelle forståelsen, samt det språkssystemiske kan farge konseptet med «egentid» til å oppfattes som en individualistisk praksis som går imot sosialkonstruksjonen av et ekteskap som et fellesskap hvor partnere er forventet å tilbringe mest tid sammen.

Funnene viser at kjærlighet, glede og trygghet er tre viktige elementer som utgjør kjernen av kvinnes forståelse av et vellykket ekteskap. Sosialkonstruksjonisme og språkssystemisk teori kaster lys over hvordan språket er en konstruksjon som gir uttrykk for kjærlighet, glede og trygghet i ekteskapet. Språket er nøkkelen til å uttrykke kjærlighet, glede og trygghet i ekteskapet og har påvirkning på hvordan sosiale faktorer blir av betydning. Partnerne bruker språket til å uttrykke disse følelsene gjennom ord og uttrykk som beskriver deres forhold. De bruker kjærlighetserklæringer, positive adjektiver og emosjonelle uttrykk for å uttrykke sin kjærlighet til hverandre. Sosialkonstruksjonisme vil forstå kvinnes persepsjon av kjærlighet, glede og trygghet som viktige elementer i et vellykket ekteskap som en sosialt og kulturelt formet prosess hvor kvinnes forståelse av denne virkeligheten er konstruert gjennom deres interaksjoner, språk og samfunnskontekster (Johnsen & Torsteinsson, 2012). Kulturell tilpasning og interkulturell kommunikasjon spiller også en avgjørende rolle i måten disse partnerne oppfatter denne triaden av følelser, da de tilpasser seg hverandres kulturelle bakgrunn for å forstå og uttrykke kjærlighet, glede og trygghet på måter som er meningsfulle for begge parter.

De tar hensyn til kulturelle forskjeller og tilnærmer seg disse følelsene med respekt for hverandres verdier og normer. Dette bidrar til å styrke oppfatningen av et vellykket ekteskap, da de kan oppleve kjærlighet, glede og trygghet på en måte som er kulturelt sensitiv og berikende for begge parter.

Det kan argumenteres at de overnevnte aspektene inngår i en sirkulær forståelse som innebærer at hendelser og påvirkninger er gjensidig avhengige og påvirker hverandre i en kontinuerlig prosess der påvirkningen går begge veier, og hvor kulturell forståelse og kommunikasjon er essensiell. God kommunikasjon, verdibaserte praksiser samt kjærlighet, glede og trygghet kan forstås som atferdsmønstre innad i ekteskapet som er sirkulære av natur og i konstant utvikling (Bertrando, 2019, s.144). Grunntanken bak sirkulær tenkning er at endringer eller handlinger i ett område kan påvirke hele systemet og føre til en gjensidig påvirkende dynamikk (Johnsen & Torsteinsson, 2012, s. 128). Innenfor denne konteksten kan det argumenteres at disse praksisene går i en sirkel, der hver respons påvirker den neste responsen, og denne prosessen påvirker handlinger i tråd med disse aspektene.

5.1.1 Oppsummering av første forskningsspørsmål

For å oppsummere viser studiens funn hvordan kjærlighet, glede og trygghet utgjør kjernen i latinamerikanske kvinnelige ektefellers og norske partners oppfatning av et vellykket ekteskap. Disse følelsene vevdes sammen i deres opplevelse av partnerskapet, og de bruker språket og kulturell tilpasning som verktøy for å konstruere og uttrykke viktigheten av dette på en meningsfull måte. Latinamerikanske kvinnelige ektefeller, som er gift med norske partnere, definerer et vellykket ekteskap som basert på god kommunikasjon, ærlighet, tro, respekt, toleranse, kvalitetstid sammen, og positive følelser. De plasserer ofte sin tro i kjernen av ekteskapet.

5.2 Hvordan er latinamerikanske ektefellers opplevelse av å være i et interkulturelt ekteskap?

Funnene viser at latinamerikanske ektefeller som er gift med norske partnere, opplever et komplekst interkulturelt ekteskap som krever navigering av kulturforskjeller og kulturell tilpasning. I den innledende bli-kjent fasen, som fremsto avgjørende, kan systemteorien spille en viktig rolle. Denne fasen innebærer utforskning og forståelse av hverandres kulturer, etablering av grunnleggende forventninger og verdier, og kan påvirke utviklingen av et sterkt familiært system som er grunnlaget for det interkulturelle ekteskapet. Dette systemet er avgjørende for å forstå hverandres kulturer og bygge bro over kulturforskjellene.

Kommunikasjon blir dermed det sentrale verktøyet for å utveksle tanker, verdier og forventninger. Systemteorien bidrar til å belyse hvordan denne fasen påvirker ekteskapets dynamikk ved å etablere et kommunikasjonssystem som er nødvendig for å overkomme kulturforskjeller. Sosialkonstruksjonismen og språksystemisk teori bidrar til en dypere innsikt i hvordan latinamerikanske ektefeller konstruerer forståelsen av hverandres kulturer og identiteter i denne fasen. Språket og interkommunikasjonen spiller en nøkkelrolle i denne prosessen da den introduserer språkbruk, verdier og normer som er nødvendige for å bygge bro over kulturforskjellene. Ord og uttrykk blir brukt til å definere og kommunisere kulturelle verdier og normer. Kulturell tilpasning og interkulturell kommunikasjon bidrar i å utforske hverandres kulturer, og kan i denne fasen tenkes å enten fremme eller hemme tilpasningen til den nye kulturen.

Kvinnene viste et sterkt ønske om å møte ektemannens familie og etablere en nærmere relasjon med dem. De kvinnene som bodde i Latin-Amerika, fant det nødvendig å reise til Norge for å bli kjent med partnerens familie. For enkelte av disse kvinnene skjedde beslutningen om å ta forholdet til et mer seriøst nivå, som å bli kjærester eller gifte seg, først etter at de hadde møtt ektemannens familie. Dette fenomenet belyser den kollektivistiske naturen innenfor den

latinamerikanske kulturen, hvor kvinnene ikke bare etablerer et bånd med mannen, men også med hans familie. En utfyllende observasjon fra Calderons studie indikerer trekk i Latinamerikanske familier med rikere sosial tilknytning utover kjernefamilie som inkluderer utvidede familiemedlemmer og sterke sosiale forventningen om regelmessige familiesammenkomster i helgene (Naylor Calderon, 2012, s. 109). Dette kollektivistiske synet på familie og samvær støtter det viktige behovet hos kvinner fra Latin-Amerika for å etablere nære bånd til ektemannens familie som en avgjørende del av å forme og opprettholde deres interkulturelle ekteskap. En slik tilnærming kan muligens forklare hvorfor latinamerikanske ektefeller i interkulturelle ekteskap opplever en kontrast i forhold til den norske oppfatningen av «egentid».

Kvinnene i studien kan være vant til hyppige familiesammenkomster og at hele storfamilien er samlet, noe som kan være i motsetning til den norske kulturen der det å tilbringe tid alene utenfor familien eller partneren er mer vanlig. Dette kan kreve en kulturell tilpasning, spesielt for kvinnene som tidligere hadde forskjellige forventninger fra hjemlandet sitt. Å se på dette gjennom sosialkonstruksjonisme og språkssystemisk teori kan gi innsikt i hvordan språk og kommunikasjon konstruerer kulturelle forventninger, inkludert synet på fellestid og behovet for egentid. Dette kan bidra med forståelsen av hvordan ektefellene forholder seg til sine individuelle behov og forventninger om tid alene og i fellesskap, og hvilke justeringer som må til for å skape balanse i parforholdet. Ut fra systemteori kan ektefellenes behov for egentid versus fellestid påvirke den generelle strukturen og funksjonen til ekteskapet. Når en partner er vant til hyppige familiesammenkomster og den andre foretrekker mer alenetid, kan dette skape spenninger i systemet. På denne måten påvirker individuelle tilpasninger til kulturelle forventninger dynamikken og samspillet i hele familiesystemet, samt har ringvirkninger på relasjonene og den totale funksjonen av ekteskapet som et system.

Når det gjelder å håndtere kulturforskjeller, viser funnene komplekse prosesser knyttet til kulturell tilpasning og navigering av disse forskjellene. Det krever innsats og gjensidig forståelse fra begge parter i et interkulturelt ekteskap. Flere av kvinnene har opplevd konflikter i de tidlige stadiene av ekteskapet på grunn av ulike forventninger knyttet til kultur og språk. Systemteori kan bidra til å forstå at problemene ikke nødvendigvis oppstår fra individene selv, men heller fra interaksjonen mellom de basert på deres ulike kulturelle bakgrunner. Dette peker på hvordan språket ikke bare formidler kommunikasjon, men også bærer med seg kulturelle nyanser og forventninger. Fra et språkssystemisk perspektiv, har bruk av språket og pronomen «æ» i stedet for «vi» ført til en opplevelse av språklig dissonans som viser hvordan språket kan bidra til følelsen av samhørighet og fellesskap. Kvinnens ønske om å bruke «vi» og «oss» reflekterer ikke bare et språklig valg, men kan også indikere et dypere kollektivistisk perspektiv innenfor kvinnenens kulturelle bakgrunn. Kollektivistiske samfunn har en tendens til å legge større vekt på fellesskap og samarbeid, og bruken av slike pronomen kan være symbolsk for dette aspektet. I slike kulturer er det vanlig å understreke enhet og fellesskap i språket, noe som gjenspeiler en holdning om å se seg selv som en del av en større gruppe, enten det er familie, samfunn eller andre sosiale sirkler. Derfor kan kvinnens ønske om å bruke «vi» og «oss» være en manifestasjon av kulturell oppfatning om å vektlegge fellesskap og samarbeid fremfor individualistiske uttrykk. Språklig praksis som bruker slike kollektivistiske pronomen, kan også tenkes å være en del av kvinnenens identitet og en måte å vise samhørighet på. Denne tilnærmingen i språklig uttrykk viser hvordan kulturelle verdier og perspektiver reflekteres gjennom språkbruk og identitet, og videreføres til dynamikken i et interkulturelt ekteskap.

Kommunikasjonsstil fremstår som et avgjørende element i navigeringen av kulturforskjellene. Flere av kvinnene beskriver sin mer indirekte kommunikasjonsmåte, der de gjerne «pynter på» vanskelige temaer, mens ektefellene deres er mer direkte. Dette viser hvordan språk og

kommunikasjon kan påvirke konfliktløsning og forståelse i ekteskapet. Denne forskjellen kan relateres til begreper fra høykontekst- og lavkontekstkommunikasjonsteorier. I høykontekstkulturer, assosiert med kvinnes kollektivistiske samfunn, ligger mye av informasjonen «mellom linjene», hvor mye er underforstått og avhengig av konteksten (Hall, 1976). Med et større fokus på å opprettholde gruppeharmonier, unngås ofte direkte konfrontasjoner og kommunikasjonen forblir indirekte. På den andre siden er Norge, som et individualistisk samfunn, tilknyttet lavkontekstkommunikasjon. Her kreves det at hoveddelen av informasjonen skal være tydelig uttalt i selve budskapet (Ibid). I Norge verdsettes ofte direkte og åpen kommunikasjon, der det oppfordres til klare uttrykk for meninger, følelser og behov. Dette kulturelle aspektet står i kontrast til funnene som viser kvinners forventninger om at mannen skal være beslutningstaker, noe som reflekterer kulturelle normer og kjønnsroller. Samtidig oppmuntres det i Norge til individuell selvstendighet og uttrykk for personlige meninger og ønsker. Dette kan knyttes til beslutningstaking av begge parter i et forhold, og det kan skape en dynamikk som utfordrer de tradisjonelle forestillingene om kjønnsroller.

Ut fra et sosialkonstruksjonistisk synspunkt er det interessant å se hvordan kvinnes syn på ekteskapet har utviklet seg over tid. Tidligere tvil og usikkerhet, som kunne være et resultat av tidligere erfaringer og familieforhold, ble transformert til en sterkere tro på at ekteskapet kunne bli vellykket for dem. Dette peker på hvordan kvinnes oppfatninger og forståelser av ekteskapet ikke bare er et resultat av personlige erfaringer, men også av sosiale normer, forventninger og tidligere sosiale interaksjoner. Sosialkonstruksjonisme fokuserer på hvordan individuelle oppfatninger blir konstruert og formet av samfunnets normer, verdier og kulturelle påvirkninger. Kvinnes endring i troen på ekteskapets suksess kan delvis være et resultat av endrede sosiale konstruksjoner eller sosiale interaksjoner som påvirket deres syn på hva et ekteskap kunne være og bety for dem.

Videre avdekker funnene betydningen av frykt for utroskap og skilsmisse blant informantene som forteller om sine opplevelser i interkulturelle ekteskap og navigering av kulturforskjeller. Forestillingen om at menn kan være utro eller ha flere partnere er utbredt i mange latinamerikanske land (Sara-Lafosse, 2014; Riaño, 2007), og dette er et tema som kommer tydelig frem når kvinnene deler sine bekymringer. Gjennom systemteori blir kvinnenenes erfaringer en del av deres omgivelser og de sosiale systemene de er en del av (Jensen, 1994, s. 42). Sosialkonstruksjonisme og språkssystemisk teori gir innsikt i hvordan latinamerikanske ektefeller former sine oppfatninger om utroskap og skilsmisse gjennom språk og kommunikasjon. Språket fungerer som et verktøy for å uttrykke forestillinger om utroskap. Ved å bruke kulturell tilpasning og interkulturell kommunikasjon som et rammeverk, ser vi hvordan latinamerikanske ektefellers kulturelle oppfatninger av utroskap og skilsmisse kan stå i kontrast til norske normer og verdier, skape spenning og påvirke kommunikasjonen og tilpasningen i ekteskapet.

Kommunikasjon spiller en sentral rolle i forståelsen og håndteringen av slike frykter om utroskap og skilsmisse, ettersom kvinnene forteller å ha diskutert disse temaene med sine partnere. Funnene viser hvordan tilgivelse har dypere kulturelle implikasjoner, og kan reflektere at tilliten til menn generelt kan være påvirket av frykten for utroskap for noen kvinner. Å lære å tilgi kan være en del av den kulturelle tilpasningsprosessen i et ekteskap. Kvinnene som har flyttet fra Latin-Amerika til Norge etter å ha giftet seg med nordmenn, opplever ofte en annen dynamikk i ekteskapet enn de som møtte partneren sin i Norge. I tillegg til kulturell frykt for utroskap, kan innvandrerkvinner som flytter fra Latin-Amerika til Norge oppleve sårbarhet og isolasjon i de tidlige stadiene av ekteskapet. Dette er spesielt tydelig når mannen har et etablert nettverk av venner og familie i Norge, mens kvinnen er ny i landet og har begrenset sosial støtte.

Funnene avdekker at par utvikler og benytter en rekke mestringsstrategier for å håndtere kulturelle variasjoner, som sterkt påvirker kvinnenes opplevelser i ekteskapet. Kulturell tilpasning og interkulturell kommunikasjon spiller en viktig rolle i utviklingen av disse strategiene. Latinamerikanske ektefeller tilpasser seg og forstår begges kulturer, noe som innebærer justering av kommunikasjonsstiler, verdier og normer. Effektiv interkulturell kommunikasjon muliggjør utviklingen av strategier for å håndtere kulturelle variasjoner i ekteskapet. Kommunikasjon, ifølge systemteorien, er av avgjørende betydning for latinamerikanske ektefellers mestringsstrategier. Kvinnene bruker kommunikasjonen til forhandling og tilpasning til kulturelle endringer. En åpen og ærlig kommunikasjon er en strategi for å håndtere kulturforskjeller. Innenfor et system som ekteskapet er kommunikasjonen måten informasjon deles og overføres mellom medlemmene. Dette informasjonsutvekslingen er nødvendig for at systemet skal fungere. I systemteorien refererer «feedback» til tilbakemeldinger eller responsene som oppstår som et resultat av interaksjonene innad i et system (Johnsen & Torsteinsson, 2012). I sammenheng med mestringsstrategiene som er utviklet av parene for bedre samhandling, forklarer «feedback» hvordan parene forstår og tilpasser seg hverandres kulturelle forventninger, kommunikasjonsstiler og adferdsmønstre. Når partnere i et interkulturelt ekteskap deler tilbakemeldinger om hva som fungerer, hva som ikke fungerer, og hvordan de kan forbedre samspillet, oppnår de en bedre forståelse av hverandres behov, verdier og kulturelle perspektiver. For eksempel forteller flere kvinner å prate mye sammen om de utfordringene som oppstår og være bevisst på hvilke situasjoner som kan være utfordrende. Denne tilbakemeldingen kan føre til læring, tilpasning og utvikling av mestringsstrategier for å håndtere kulturelle forskjeller og forbedre samspillet i ekteskapet. Feedback er et verktøy for å forbedre kommunikasjon, forståelse og tilpasningsevne, som styrker forholdet i et interkulturelt ekteskap. Effektiv kommunikasjon er avgjørende for å håndtere endringer og forstå hvordan systemet må tilpasses for å nå nye mål. Språket spiller en nøkkelrolle i mestringsstrategier for å takle kulturelle variasjoner. Gjennom språket utvikler

ektefellene strategier for å håndtere utfordringer knyttet til kulturforskjeller, som inkluderer hvordan de uttrykker seg, forstår hverandres synspunkter, og finner løsninger på problemer.

5.2.1 Oppsummering av andre forskningsspørsmål

Latinamerikanske ektefeller beskriver sitt interkulturelle ekteskap som en dynamisk reise som omfavner både gleder og utfordringer, formet av deres kulturelle tilpasning. Deres erfaringer vitner om en kontinuerlig innsats for å forstå og respektere hverandres kulturer og bakgrunn. De interkulturelle ekteparene har møtt og håndtert utfordringer, og gjennom utvikling av mestringsstrategier har ekteparene aktivt jobbet med å håndtere og løse de interkulturelle utfordringer. En nøkkelfaktor har vært kvinnenens tilpasning av kommunikasjonsstil for å bli mer åpne og direkte i samtalene med partneren. Samlet har disse aspektene hjulpet de kvinnelige ektefellene med å håndtere og mestre sine interkulturelle forhold.

6. Avsluttende refleksjoner

Dette kapittelet består av avsluttende refleksjoner om studien og studiens relevans for fagområdet og praksis. Kapittelet inneholder også en vurdering av studiens mulige styrker og svakheter, og avsluttes med forslag til fremtidig forskning.

Alle individer har sin egen definisjon av hva et vellykket ekteskap eller parforhold er. Denne studien viser at ekteskap oppfattes som en personlig reise av studiens informanter, farget av tidligere erfaringer og kulturell bakgrunn. Latinamerikanske kvinners syn på ekteskap er reflekterende og kontekstavhengig, bygget på personlige erfaringer og kulturell bakgrunn. Funnene understreker viktigheten av kommunikasjon i latinamerikanske kvinnelige ektefellers oppfatning av et vellykket interkulturelt ekteskap. Studien gir verdifull innsikt i det komplekse samspillet mellom kultur, kommunikasjon og oppfatningen av ekteskap fra flere teoretiske perspektiver. Denne studien gir innsikt i hvordan latinamerikanske kvinner som er gift med norske menn i Norge oppfatter et vellykket ekteskap og hvordan de opplever sitt interkulturelle partnerskap. Studien gir verdifull informasjon som kan være til nytte for hjelpeapparatet og fagfeltet, spesielt når det gjelder å forstå og støtte denne spesifikke gruppen av ektepar.

Målet med denne studien var å skaffe kunnskap som kan veilede oss i hjelpeapparatet når vi møter latinamerikanske kvinner gift med norske menn. Dette kan inkludere spørsmål som hvordan vi bør tilnærme oss slike par, om det er spesielle hensyn vi må ta, og om det er gjentakende temaer som går igjen i deres opplevelser. I familierapifeltet i Norge er det vanlig at flertallet av parforholdene består av majoritetsbefolkningen, som allerede har sine egne sett av utfordringer. Når det gjelder interkulturelle ekteskap, legger dette til en ekstra dimensjon til pardynamikken med potensielle utfordringer og muligheter. For familierapeuter og fagfolk som møter interkulturelle par, er det avgjørende å være klar over og forstå konfliktnivået som

kan oppstå når partnere har forskjellig forståelse av ekteskapet på grunn av sin ulike kulturelle bakgrunn, samt ta hensyn til disse aspektene i støtten som tilbys. Denne innsikten er verdifull for hjelpeapparatet og fagfeltet, og bidra til forbedring av parterapi og rådgivning. Ved å forstå kvinnenes perspektiver på interkulturelle ekteskap, kan fagfolk bedre håndtere dette fenomenet i terapisammenheng, spesielt siden slike parforhold blir stadig mer vanlige.

6.1 Mulige styrker og svakheter ved studien

Tidligere forskning innen interkulturelle ekteskap har hovedsakelig rettet oppmerksomheten mot land med en betydelig forekomst av slike ekteskap. Disse landene kan også preges av større kulturelle variasjoner, som påvirker hvordan slike ekteskap oppleves. I motsetning til dette fokuserte denne studien på interkulturelle ekteskap i en norsk kontekst, et land med økende forekomst av slike ekteskap. Samtidig representerer Norge et samfunn som har utviklet seg til å bli mer mangfoldig og inkluderende, og derfor er det interessant å utforske hvordan denne utviklingen påvirker interkulturelle ekteskap i en norsk sammenheng. Denne studien var sentrert rundt oppfatningen av vellykkede ekteskap og erfaringene med å være en del av et interkulturelt ekteskap i et område med begrenset eksisterende forskning. I tillegg benyttet den nåværende studien ikke bare kvalitative metoder i form av semistrukturerte intervjuer, men inkluderte også bruken av en ordassosiasjonsoppgave. Dette ga en dypere forståelse av deltakernes oppfatning av suksess og styrket dermed funnene. Når det gjelder begrensningene i den nåværende studien, kan det innvendes at studien ikke utforsker mennenes perspektiver i interkulturelle ekteskap, noe som kunne ha gitt en mer fullstendig forståelse av samspillet. Videre var utvalget begrenset, og en større og mer variert gruppe ville gitt et bredere perspektiv. Selv om utvalget var begrenset, kan studiens funn være relevante for kvinner med annen minoritetsbakgrunn fra kollektivistiske samfunn som er gift med nordmenn og bor i

Norge. Tidsbegrensningen etter endring av tema begrenset dybden i dataanalysen og kapasiteten for deltakerrekruttering samt utvidelse av utvalget. En ytterligere begrensning ved studien er utelatelsen interseksjonalitet med variabler som deltakernes økonomiske og sosiale status, både i sine hjemland og i Norge, noe som kunne gitt en mer helhetlig forståelse. Til slutt kan studien også kritiseres for at datamaterialet har blitt fortolket ut fra et system og kulturtilnærming. Systemtilnærmingen innebærer at forskeren delvis bidrar til å forme forskningen i samarbeid med deltakerne. Valget av teoretisk tilnærming kan tolkes som en form for selektiv kunnskapsorganisering, da det kan legge vekt på visse aspekter av dataene mens det nedtoner andre. Det er viktig å være oppmerksom på at forskningstilnærminger alltid medfører valg og prioriteringer.

6.2 Forslag til fremtidig forskning

Med økningen av globalisering og økende migrasjon, øker behovet for å forstå etniske minoriteter og deres tilpasning i tverrkulturelle kontekster. Denne studien har konsentrert seg om interkulturelle ekteskap og den kvinnelige oppfatningen av suksess. Videre forskning kunne fokusere på mennenes perspektiver og erfaringer, for eksempel norske menn gift med latinamerikanske kvinner eller latinamerikanske menn gift med norske kvinner. Videre forskning kunne også fokusert på barn av interkulturelle par, familielivet og andre aspekter av interkulturelle relasjoner. Dette feltet fortsetter å være en viktig arena for forskning med implikasjoner for praksis og velferd for etniske minoriteter. Oppsummert håpet denne studien å bidra med verdifull innsikt og inspirere til videre forskning innen dette lovende, men lite utforskede feltet.

7. Litteraturliste

Berry, J. W. (1992). Acculturation and adaptation in a new society. *International migration*, 30, 69-69.

Berry, J. W. (2003). *Conceptual approaches to acculturation*. American Psychological Association.

Berry, J. W., & Sam, D. L. (1997). Acculturation and adaptation. *Handbook of cross-cultural psychology*, 3(2), 291-326.

Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative research in psychology*, 3(2), 77-101.

Calderon, K. N. (2012). The impact of cross-cultural transition on intercultural relationships using a strengths-based approach.

Cambridge University Press. (2023). Ethnic Minority. I *Cambridge Dictionary*. Hentet fra <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/ethnic-minority>

Chen, G. M. (1989). Relationships of the dimensions of intercultural communication competence. *Communication Quarterly*, 37(2), 118-133.

Chen, G. M., & Dai, X. (Eds.). (2014). *Intercultural communication competence: Conceptualization and its development in cultural contexts and interactions*. Cambridge Scholars Publishing.

Cho, Eunju. (2016). *Intercultural marriages in Norway: Norwegian– Korean case*. [Mastergradsavhandling]. VID vitenskapelige høgskole, Misjonshøgskolen Stavanger. <https://vid.brage.unit.no/vid-xmlui/bitstream/handle/11250/2488673/MGS-320-Cho.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Church, K. W., & Hanks, P. (1990). Word Association Norms. *Mutual Information and Lexicography*, Bell Laboratories Murry Hill, NJ.

Cools, C. A. (2006). Relational communication in intercultural couples. *Language and intercultural communication*, 6(3-4), 262-274.

Creswell, J. W. (2002). Educational research: *Planning, conducting, and evaluating quantitative* (pp. 146-166). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

Dalland, O. (2012). *Metode og oppgaveskriving for studenter. (5. utg.)*. Oslo: Gyldendal akademisk.

Dew, J. P., Saxey, M. T., & Mettmann, A. (2022). Money lies and extramarital ties: Predicting separate and joint occurrences of financial deception and extramarital infidelity. *Frontiers in Psychology, 13*, 1038169.

Eicker, S. M. (2017). Marriage migrants: American women navigating immigration and intercultural marriage.

Geertz, C. (1973). *The interpretation of cultures* (Vol. 5019). Basic books.

Gorman, G. E., Clayton, P. R., Shep, S. J., & Clayton, A. (2005). *Qualitative research for the information professional: A practical handbook*. Facet Publishing.

Gonçalves, K. (2013). *Conversations of intercultural couples*(Vol. 4). Walter de Gruyter.

Gottman, J. M., Coan, J., Carrere, S., & Swanson, C. (1998). Predicting marital happiness and stability from newlywed interactions. *Journal of Marriage and the Family*, 5-22.

Gupta, C. B. (2014). *A Textbook of Organisational Behaviour with Text and Cases*. S. Chand Publishing, 31-43.

Hall, E. (1976). *Beyond culture*. Garden City, NY: Doubleday.

Heikkilä, E. K., & Yeoh, B. S. A., (2010). *International marriages in the time of globalization*. New York, NY: Nova Science.

Hofstede, G. (1980). *Culture's consequences: International differences in work-related values*. Beverley Hills, CA: Sage

Hofstede, G. (2001). *Culture's consequences: Comparing values, behaviors, institutions and organizations across nations*. sage

Horowitz, J. A. (1999). *Negotiating couplehood: The process of resolving the December dilemma among interfaith couples*. *Family Process*, 38(3), 303-323.

Håkonsen, K. M. (2011). *Innføring i psykologi (4.utgave)*. Oslo. Gyldendal akademisk.

Ingoldsby, B. B. (1991). The Latin American family: familism vs. machismo. *Journal of Comparative Family Studies*, 22(1), 57-62.

Jandt, F. E. (1995). *Intercultural communication: An introduction*. Thousand Oaks, CA: Sage.

Jensen, P. (1994). *Ansikt til ansikt : system- og familieperspektivet som grunnlag for klinisk sykepleie*. Oslo: Gyldendal Akademisk.

Johnsen, A., & Torsteinsson, V. W. (2012). *Lærebok i familierapi*. Universitetsforl..

Kellner, J. (2009). Gender perspective in cross-cultural couples. *Clinical Social Work Journal*, 37(3), 224-229.

Kim, Y. Y. (2008). Intercultural personhood: Globalization and a way of being. *International journal of intercultural relations*, 32(4), 359-368.

Krys, K., Vignoles, V. L., De Almeida, I., & Uchida, Y. (2022). Outside the “cultural binary”: Understanding why Latin American collectivist societies foster independent selves. *Perspectives on Psychological Science*, 17(4), 1166-1187.

Kvale, S. & Brinkmann, S. (2015). *Det kvalitative forskningsintervju (3.utg.)*. Oslo: Gyldendal akademisk.

LeBaron, A. B., Allsop, D. B., Hill, E. J., Willoughby, B. J., & Britt-Lutter, S. L. (2017). Marriage and materialism: Actor and partner effects between materialism, importance of marriage, and marital satisfaction. *Journal of Financial Therapy*, 8(2), 2.

Lee, J., & Bean, F. D. (2010). *The diversity paradox: Immigration and the color line in twenty-first century America*. New York, NY: Russell Sage Foundation.

Lincoln, Y. S., Lynham, S. A., & Guba, E. G. (2011). Paradigmatic controversies, contradictions, and emerging confluences, revisited. *The Sage handbook of qualitative research*, 4, 97-128.

Likestillings- og diskrimineringsloven. (2017). *Lov om likestilling og forbud mot diskriminering* (LOV-2017-06-16-51). Lovdata. <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2017-06-16-51>

McIlwaine, C. (2010). Migrant machismos: exploring gender ideologies and practices among Latin American migrants in London from a multi-scalar perspective. *Gender, Place & Culture*, 17(3), 281-300.

Nielsen, M. L., & Ingwersen, P. (1999). The word association methodology-a gateway to work-task based retrieval. *MIRA'99*, 17-27.

Oetzel, J., Dhar, S., & Kirschbaum, K. (2007). Intercultural conflict from a multilevel perspective: Trends, possibilities, and future directions. *Journal of Intercultural Communication Research*, 36(3), 183-204.

Okamoto, D. G. (2007). Marrying out: A boundary approach to understanding the marital integration of Asian Americans. *Social Science Research*, 36(4), 1391-1414.

Pashchuk, Yuliya. (2012). Intercultural marriages in Norway: Norwegian- Ukrainian case. [Mastergradsavhandling]. VID vitenskapelige høgskole, Misjonshøgskolen Stavanger. <https://vid.brage.unit.no/vid-xmlui/handle/11250/162215>

Prosser, M. H., & Hayward, J. (1985). *The cultural dialogue: An introduction to intercultural communication*. Washington, DC.

Qian, Z. C., & Lichter, D. T. (2011). Changing patterns of interracial marriage in a multiracial society. *Journal of Marriage and Family*, 73, 1065-1084.

Riaño, Y. (2017, 10 september). Migración de mujeres latinoamericanas universitarias a Suiza Geografías migratorias, motivos de migración y cuestiones de género. Hentet fra: https://www.flacsoandes.edu.ec/sites/default/files/agora/files/1295278772.migracion_de_mujeres_latinoamericanas._yvonne_riano.pdf

Salvador, C., Carlier, S. I., Ishii, K., Castillo, C. T., Nanakdewa, K., Alvaro, S. M., ... & Kitayama, S. (2020). Emotionally expressive interdependence in Latin America: triangulating through a comparison of three cultural regions.

Samovar, L. A., & Porter, R. E. (2007). *Intercultural communication: A reader* (10th ed.). Shanghai: Shanghai Foreign Language Education Press.

Samovar, L. A., Porter, R. E., & Stefani, L. A. (2000). *Communication between cultures* (3rd ed.). Beijing: Foreign language Teaching and Research Press.

Sara-Lafosse, V. (2014). Machismo in Latin America and the Caribbean. *Women in the third world: An encyclopedia of contemporary issues*, ed. N. P. Stromquist (Routledge), 107–115.

Sharaievska, I., Kim, J., & Stodolska, M. (2013). Leisure and marital satisfaction in intercultural marriages. *Journal of Leisure Research*, 45(4), 445-465.

Shergill, H. K. (2012). *Experimental psychology*. PHI Learning Pvt. Ltd..

Statistisk sentralbyrå. (2023, 15. Mai). *Ekteskap og skilsmisser*.

<https://www.ssb.no/befolkning/barn-familier-og-husholdninger/statistikk/ekteskap-og-skilsmisser>

Statistisk sentralbyrå. (2023, 19. Oktober). *Personlig kommunikasjon med rådgiver Karstein Kristiansen Sørlien (Se vedlegg 3)*.

Sorokowski, P., Kowal, M., Sternberg, R. J., Aavik, T., Akello, G., Alhabahba, M. M., & Sorokowska, A. (2023). Modernization, collectivism, and gender equality predict love experiences in 45 countries. *Scientific reports*, 13(1), 773.

Stefany, N. S. (2005). *The Role of Culture in Intercultural Marriages* (Doctoral dissertation, California State University, Northridge).

Thagaard, T. (2013). *Systematikk og innlevelse. En innføring i kvalitativ metode (4.utg.)*. Bergen: Fagbokforlaget.

Thiagarajan, M. (2007). *A qualitative exploration of first-generation Asian Indian women in cross-cultural marriages*. Western Michigan University.

Ting-Toomey, S. (2011). A mindful approach to managing conflict in intercultural intimate couples. In *Intercultural couples*(pp. 31-49). Routledge.

Tjora, A. (2017). *Kvalitative forskningsmetoder i praksis (3.utg.)*. Oslo: Gyldendal akademisk.

Tylor, E. B. (1871). *Primitive culture: Researches into the development of mythology, philosophy, religion, art and custom (Vol. 2)*. J. Murray.

Weaver, G. R. (1993). Understanding and coping with cross-cultural adjustment stress. *Education for the intercultural experience, 2*, 137-167.

Wiebe, S. A., & Johnson, S. M. (2016). A review of the research in emotionally focused therapy for couples. *Family Process*, 55(3), 390-407.

Vedlegg 1

OSLO Metropolitan University
Storbyuniversitetet

Vil du delta i forskningsprosjektet om interkulturelle ekteskap?

Dette er et spørsmål til deg om å delta i et forskningsprosjekt hvor formålet er å utforske opplevelsen av å være i et interkulturelt ekteskap. I dette skrevet gir vi deg informasjon om målene for prosjektet og hva deltakelse vil innebære for deg.

Formålet med oppgaven er å få et innblikk i opplevelsen av å være i et interkulturelt ekteskap og spørsmålene vil handle om dine erfaringer og refleksjoner rundt dette. OsloMet er ansvarlig for prosjektet. Hvis du velger å delta i prosjektet, innebærer det at du deltar på et **fysisk** intervju. Det vil ta deg **mellom 40 minutter til 1 time**.

Intervjuet vil gjennomføres i løpet av september/oktober 2023. Det vil bli gjort lydopptak av intervjuet. Jeg er underlagt taushetsplikt og data vil bli behandlet konfidensielt under hele prosjektperioden. All informasjon vil bli anonymisert i publiseringen og annen formidling fra prosjektet. Jeg vil bare bruke opplysningene om deg til formålene beskrevet i dette skrevet. Navn og kontaktopplysninger vil erstattes med en kode som lagres på egen navneliste atskilt fra øvrige data. Masteroppgaven skal leveres inn i høst 2023 og alt materialet vil da slettes. Deltakere som ønsker det, kan få en kopi av oppgaven etter at den er levert i november 2023.

Det er frivillig å delta i prosjektet. Hvis du velger å delta, kan du når som helst trekke samtykket tilbake uten å oppgi noen grunn. Alle dine personopplysninger vil da bli slettet. Det vil ikke ha noen negative konsekvenser for deg hvis du ikke vil delta eller senere velger å trekke deg.

Behandlingsansvarlig institusjon er OsloMet. OsloMet sitt personvernombud er Ingrid Jacobsen, som kan kontaktes på ingrid.jacobsen@oslomet.no / tlf 67 23 55 34.

På oppdrag fra OsloMet har Personverntjenester vurdert at behandlingen av personopplysninger i dette prosjektet er i samsvar med personvernregelverket.

- Så lenge du kan identifiseres i datamaterialet, har du rett til:
 - innsyn i hvilke opplysninger vi behandler om deg, og å få utlevert en kopi av opplysningene
 - å få rettet opplysninger om deg som er feil eller misvisende
 - å få slettet personopplysninger om deg
 - å sende klage til Datatilsynet om behandlingen av dine personopplysninger

Hvis du har spørsmål til studien, eller ønsker å vite mer om eller benytte deg av dine rettigheter, ta kontakt på telefonnummer 46 82 41 94 eller send e-post til daniela_knutsen@hotmail.com. Jeg behandler opplysninger om deltakerne basert på [din samtykke](#).

Hvis du har spørsmål knyttet til Personverntjenester sin vurdering av prosjektet, kan du ta kontakt med: Personverntjenester på epost (personverntjenester@sikt.no) eller på telefon: 53 21 15 00.

Med vennlig hilsen, Daniela Knutsen.

Prosjektansvarlig: Cathrine Egeland (egca@oslomet.no)

Jeg har mottatt og forstått informasjon om prosjektet og fått anledning til å stille spørsmål. Jeg samtykker til:

- å delta i forskningsprosjektet om interkulturelle ekteskap
- å delta i intervju

Jeg samtykker til at mine opplysninger behandles frem til prosjektet er avsluttet

(Signert av prosjektdeltaker, dato)

Vedlegg 2

[Meldeskjema](#) / [Kvalitativ studie av interkulturelle ekteskap. Persepsjon av «vellykke...](#) / Vurdering

Vurdering av behandling av personopplysninger

Referansenummer
208485

Vurderingstype
Standard

Dato
25.10.2023

Tittel

Kvalitativ studie av interkulturelle ekteskap. Persepsjon av «vellykket ekteskap»

Behandlingsansvarlig institusjon

OsloMet – storbyuniversitetet / Fakultet for samfunnsvitenskap / Institutt for sosialfag

Prosjektansvarlig

Cathrine Egeland

Student

Daniela Knutsen

Prosjektperiode

01.09.2023 - 15.11.2023

Kategorier personopplysninger

Alminnelige

Særlige

Lovlig grunnlag

Samtykke (Personvernforordningen art. 6 nr. 1 bokstav a)

Uttrykkelig samtykke (Personvernforordningen art. 9 nr. 2 bokstav a)

Behandlingen av personopplysningene er lovlig så fremt den gjennomføres som oppgitt i meldeskjemaet. Det lovlige grunnlaget gjelder til 15.11.2023.

[Meldeskjema](#)

Kommentar

INGEN ENDRINGER SOM PÅVIRKER VÅR VURDERING

Vi kan ikke se at det er gjort noen endringer i meldeskjemaet eller vedlegg som har innvirkning på vår vurdering av hvordan personopplysninger behandles i prosjektet.

OPPFØLGING AV PROSJEKTET

Vi vil følge opp underveis (hvert annet år) og ved ny planlagt avslutning for å avklare om behandlingen av personopplysningene er avsluttet/pågått i tråd med det du har oppgitt i meldeskjema.

Lykke til videre med prosjektet!

Vedlegg 3

Sørlien, Karstein Kristiansen
SV: Tall på interkulturelle ekteskap
To: Daniela Knutsen

19 October 2023, 11:01

Hei,

Alle tallene under gjelder tilfeller der begge er registrert bosatt i Norge per 1.1.2023.

Menn med norsk statsborgerskap gift med kvinner med Sør-Amerikansk statsborgerskap: 2 151

Menn med norsk statsborgerskap gift med kvinner med utenlandsk statsborgerskap: 51 161

Menn med utenlandsk statsborgerskap gift med kvinner med norsk statsborgerskap: 33 692

Menn med utenlandsk statsborgerskap gift med kvinner med utenlandsk statsborgerskap: 62 481

Med vennlig hilsen,

Karstein Kristiansen Sørlien

Seksjon for befolkningsstatistikk
Avdeling for person- og sosialstatistikk
Statistisk sentralbyrå
Telefon: 47 70 16 35

Statistisk sentralbyrå
Statistics Norway

[See More from Daniela Knutsen](#)

Sørlien, Karstein Kristiansen
RE: Tall på interkulturelle ekteskap
To: Daniela Knutsen

15:44

Hei,

Når man ser på statsborgerskap er dette noe som vil forekomme.
Gjør vi samme utvelgelser, men denne gang med landbakgrunn finner vi:

Menn med norsk landbakgrunn gift med kvinner med Sør-Amerikansk landbakgrunn: 5 629

Menn med norsk landbakgrunn gift med kvinner med utenlandsk landbakgrunn: 116 700

Menn med utenlandsk landbakgrunn gift med kvinner med norsk landbakgrunn: 75 105

Menn med utenlandsk landbakgrunn gift med kvinner med utenlandsk landbakgrunn: 166 805

Landbakgrunn defineres i våre data slik: <https://www.ssb.no/a/metadata/conceptvariable/vardok/1919/nb>

Mvh

Karstein

[See More from Daniela Knutsen](#)